

สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา
จ.ชลบุรี ๑๐๒๖๐ ต.ชาติพิทักษ์ ๒๐๑๓।

ลักษณะของการเกิดบาดแผลและพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวาน

**WOUND OCCURRENCE FEATURE AND WOUND PREVENTIVE
BEHAVIOR IN DIABETIC PATIENTS.**

ทวีลักษณ์ สวัสดิ์ และคณะ

๐๘๐๘๗๖๔

๒๙ ส.ค. ๒๕๔๘

190652

รายงานการวิจัยฉบับนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยประเภทเงินงบประมาณแผ่นดิน

มหาวิทยาลัยบูรพา ปีงบประมาณ ๒๕๔๖

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลงได้ ด้วยความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจากหลายหน่วยงานของ
ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา ขอขอบคุณกลุ่มงานการพยาบาล แผนกผู้ป่วยนอก
แผนกผู้ป่วยใน แผนกอุบัติเหตุและฉุกเฉิน แผนกห้องปฏิบัติการ แผนกเวชระเบียนและสถิติ
ฝ่ายวิชาการและวิจัย ที่ได้กรุณาช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลผู้ป่วยเป็นอย่างดี
ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือในการเก็บ
ข้อมูล รวมทั้งข้อเสนอแนะต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อคณาจารย์วิจัย

ท้ายที่สุดขอขอบคุณผู้ป่วยกลุ่มตัวอย่างที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็น
อย่างดี และสละเวลาอันมีค่าในการให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

คณาจารย์
กรกฎาคม 2547

ชื่อเรื่อง : ลักษณะการเกิดบาดแผลและพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวาน

ผู้วิจัย : นายแพราเยาว์ ลากูน ศิริสวัสดิ์ และคณะ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ปี พ.ศ. : 2546

สาขาวิชา : วิทยาศาสตร์การแพทย์

คำสำคัญ : เบาหวาน, บาดแผล, พฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผล

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาลักษณะการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่ห้องทำแผล แผนกอุบัติเหตุ – ฉุกเฉิน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา และพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผล ปัจจัยที่ทำให้เกิดบาดแผล การดูแลบาดแผลเบื้องต้นในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่คลินิกโรคเบาหวาน แผนกผู้ป่วยนอก ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม –

๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่ห้องทำแผล แผนกอุบัติเหตุ – ฉุกเฉิน และผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่คลินิกโรคเบาหวาน แผนกผู้ป่วยนอก ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยคัดเลือกแบบไม่เฉพาะเจาะจง และตามความสมัครใจของผู้ป่วย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบล้มภายนั้นข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลทั่วไป ประวัติการเจ็บป่วย พฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลและการดูแลบาดแผลเบื้องต้นและแบบบันทึกข้อมูลการตรวจร่างกาย สภาพผิวหนังและเล็บ การตรวจเท้า การตรวจความรู้สึกที่เท้า การประเมินสภาพรองเท้า ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ

ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุของบาดแผลส่วนใหญ่เกิดจากอุบัติเหตุ รองลงมาได้แก่ ไม่ทราบสาเหตุ หรือเกิดขึ้นเอง ปัจจัยที่มีแนวโน้มในการทำให้เกิดบาดแผลคือ ความผิดปกติของระบบประสาทรับความรู้สึก สภาพผิวหนัง เล็บ และซีหูที่เท้าพิคปกติ ส่วนพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลและการดูแลบาดแผลเบื้องต้นนั้น ผู้ป่วยส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจและปฏิบัติ ทั้งในกลุ่มที่เคยมีและไม่เคยมีบาดแผล

Title: Wound Occurrence Feature and Wound Preventive Behavior in Diabetic Patients.

Researcher : Dr. TAWEE LAP TANSAVATDI, M.D., et al. Health Science Center,
Burapha University.

Year : 2003

Concentration : Medical Science.

Key word : Diabetes Mellitus, Wound, Wound Preventive Behavior

ABSTRACT

This research was Cross – Sectional study. The purposes of this study were to survey wound occurrence feature, wound causative factors, wound preventive behavior and wound primary care in diabetic patients who were treated at Health Science Center, Burapha University during July 1, 2003 - October 31, 2003.

The samples for studying wound occurrence feature were collected from the patients that treated at wound dressing room, Emergency department. The samples for studying wound causative factors, wound preventive behavior, wound primary care were collected from patients that treated at DM clinic, out patients department. Both groups of samples were selected by non-purposive sampling.

The research tools were used are the record from interviewing patients personal information, general data, illness data, wound preventive behavior, wound primary care, physical exam, skin and nail exam, foot exam, foot sensory exam, shoes evaluation, lab investigation

The results of this study shows that the cause of wound occurrence mostly were from accidents and unknown cause respectively. Wound causative factors may be from peripheral neuropathy, skin nail and pulse abnormality. Most of the patients know how to take care themselves in wound prevention, wound primary care and regularly practice in both groups that had wound history or not.

สารบัญ

หน้า

กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ช

บทที่

1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
โรคเบาหวาน	5
Diabetic peripheral neuropathy	6
การตรวจเท้าด้วย monofilament	7
Diabetic foot ulcer	7
การป้องกันการเกิดบาดแผล	9
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	10
รูปแบบการวิจัย	10
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	10
วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง	11
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	11
การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย	11
การเก็บรวบรวมข้อมูล	12

บทที่

หน้า

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	13
5 สรุปผลการวิจัย อกบิประยพล และข้อเสนอแนะ	29
สรุปผลการวิจัย	29
ข้อเสนอแนะ	30
บรรณานุกรม	31
ภาคผนวก	33
คำชี้แจงเพื่ออธิบายแก้ผู้อ่านวิจัย	34
ใบยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ เก็บข้อมูล	35
แบบสอบถามชุด โครงการวิจัย	36
คู่มือสำหรับผู้เก็บข้อมูล	46
ประวัติย่อของผู้วิจัย	50

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 สาเหตุของบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษา ที่แผนกฉุกเฉิน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ	13
2 ตำแหน่งของบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษา ที่แผนกฉุกเฉิน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ	14
3 ระดับการศึกษาของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับการรักษา ที่ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ	15
4 การจำแนกอาชีพของผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษา ที่ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ	16
5 โรคที่เกิดร่วมกับโรคเบาหวานในผู้ป่วยเบาหวานที่มา รับการรักษาที่ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ	17
6 ผลการตรวจสภาพผิวนัง เล็บ เท้า รองเท้า ตรวจตา คลื่นไฟฟ้าหัวใจ	18
7 ผลการสัมภาษณ์ประวัติทางระบบประสาทที่ผิดปกติ	18
8 ผลการตรวจความรู้สึกที่เท้าด้วย monofilament ผิดปกติ	19
9 ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดบาดแผล	20
10 ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตัวในการดูแลบาดแผลเมืองด้น	21
11 แสดงสัดส่วนเพศชาย-หญิงของผู้ป่วยเบาหวานโดยจำแนกตาม กลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล	21
12 แสดงระดับการศึกษาของผู้ป่วยเบาหวาน โดยจำแนกตาม กลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล	22
13 แสดงอาชีพของผู้ป่วยเบาหวาน โดยจำแนกตาม กลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล	22
14 แสดงระยะเวลาการเป็นโรคเบาหวาน โรคที่เป็นร่วมกับเบาหวาน ผลการตรวจ EKG FPG HbA1C โดยจำแนกตาม กลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล	23
15 แสดงประวัติทางระบบประสาทรับความรู้สึก โดยจำแนกตาม กลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล	24

ตารางที่	หน้า
16 แสดงผลการตรวจระบบประสานความรู้สึกที่เท้าโดยจำแนกตามกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล	25
17 แสดงผลการตรวจสภาพผิวนัง เส็บ การตรวจชี้พจร ความผิดปกติที่เท้าสภาพรองเท้าโดยจำแนกตามกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล	26
18 แสดงความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตัวในการดูแลบาดแผลเบื้องต้นโดยจำแนกตามกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล	27
19 แสดงความรู้ความเข้าใจและระดับการปฏิบัติตัวในการป้องกันการเกิดเยาววนโดยจำแนกตามกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล	28

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

เบาหวานเป็นโรคเรื้อรังที่ยังเป็นปัญหานำสาธารณสุขของโลก แนวโน้มผู้ป่วยเบาหวานทั่วโลกเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในปี พ.ศ. 2537 มีจำนวนประมาณ 100 ล้านคน คาดว่าจะเพิ่มเป็น 2 เท่า ในปี พ.ศ. 2553 ในประเทศไทยและเมืองอื่นๆ ปี พ.ศ. 2533 มีผู้ป่วยเบาหวานประมาณ 6.8 ล้านคน และในปี พ.ศ. 2541 มีผู้ป่วยเพิ่มเป็น 10.5 ล้านคน (ติด สนับบุญ, 2545) ในขณะที่ชาวชูโรบพบ โรคเบาหวานประมาณ 13.7 – 28.6 คนต่อประชากร 1 แสนคน สำหรับประเทศไทยพบ โรคเบาหวานร้อยละ 2.5 – 6.0 ของประชากรผู้ใหญ่และในผู้สูงอายุพบถึงร้อยละ 13 – 15.3 (วิทยา ศรีนาดา และพันธุ์ศักดิ์ กังสวิทัณ์, 2541) จำนวนผู้ป่วยที่เสียชีวิตด้วยโรคเบาหวานในประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2540-2543 โดยมีอัตรา 7.5, 7.9, 11.4, 12.2 ต่อประชากร 100,000 คนตามลำดับ (ศูนย์ข้อมูลข่าวสารสาธารณสุข, 2544) จากรายงานของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชลบุรี พ.ศ. 2543 พบว่าโรคเบาหวานเป็นสาเหตุการตายอันดับที่ 7 ของจังหวัดชลบุรี

โรคเบาหวานเกิดจากตับอ่อนสร้างอินซูลินได้น้อยลงหรือมีความผิดปกติเกี่ยวกับการออกฤทธิ์ของอินซูลินในระดับเนื้อเยื่อ ทำให้การนำกลูโคสเข้าสู่เซลล์น้อยลง เกิดความผิดปกติในเมตาบอลิซึมของการโบไไฮเดรต เป็นผลให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงอยู่ตลอดเวลา การดำเนินของโรคเบาหวานจะเป็นไปอย่างช้าๆ ถ้าไม่ได้รับการตรวจรักษาจะทำให้เกิดการเสื่อมของอวัยวะทุกส่วนของร่างกาย ซึ่งไม่สามารถกลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ถ้าผู้ป่วยเบาหวานสามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ดี โรคแทรกซ้อนอาจไม่ปรากฏเลยแม้จะเป็นโรคเบาหวานมาแล้ว 10 – 20 ปีแต่ถ้าไม่สามารถควบคุมได้อาจเกิดภาวะแทรกซ้อนทั้งชนิดเฉียบพลันและเรื้อรังภายใต้ 5 – 10 ปี ภาวะแทรกซ้อนที่พบบ่อยได้แก่ ความดันโลหิตสูง หัวใจขาดเลือด การเสื่อมของจอตา การเสื่อมของไต ตามปลายมือปลายเท้า เกิดแพลงเรื้อรังบริเวณอวัยวะส่วนปลายนกล้ายเป็นเนื้อเน่าตายทำให้ต้องถูกตัดเท้าหรือขา ผู้ป่วยเบาหวานต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลสูงกว่าคนปกติ 2.4 เท่า

และเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลมากกว่าคนปกติถึง 3 เท่า ผู้ป่วยเบาหวานจะได้รับความทรมานทั้งทางร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความพิการและเสียชีวิตก่อนเวลาอันควร โดยผู้ป่วยจะเสียชีวิตจากโรคแทรกซ้อนมากกว่าสาเหตุของโรคเบาหวานโดยตรง

การเกิดนาคแพลงเรื้อรังและเท้า เป็นภาวะแทรกซ้อนที่สำคัญและพบบ่อยในผู้ป่วยเบาหวาน การเกิดแพลงเป็นอันตรายต่อผู้ป่วยเบาหวานเนื่องจากแพลงมักจะหายช้าและอาจลุกลามมากขึ้น นำไปสู่การตัดอวัยวะเมื่อไม่สามารถควบคุมการลุกลามของแพลงได้ ผู้ป่วยเบาหวานมีความเสี่ยงต่อการเกิดนาคแพลงมากกว่าคนปกติเนื่องจาก

1. Peripheral neuropathy เนื่องจากผู้ป่วยไม่รู้สึกเจ็บปวดเมื่อเหยียบหรือกดทุกมีน หรือวัตถุที่มีอุณหภูมิสูงซึ่งทำให้เกิดแพลงโดยไม่รู้สึกตัว
2. Peripheral vascular disease ทำให้มีการอุดตันหรือตีบของเส้นเลือดทำให้เกิดเนื้อตาย และมีการติดเชื้อตามมา
3. Autonomic neuropathy ทำให้ความชุ่มชื้นของผิวน้ำดีลดลง ผิวน้ำดีลดลงทำให้เกิดเป็นแพลงได้ง่าย
4. Low Immunity การติดเชื้อจ่ายเนื่องจากมีภูมิคุ้มกันทางเดินหายใจต่ำ ทำให้เกิดการติดเชื้อสูกลามได้ง่าย

ผู้ป่วยเบาหวานมีความเสี่ยงต่อการทำ Amputation สูงถึง 15 - 40 เท่าของผู้ป่วยที่ไม่เป็นเบาหวาน ถ้าเป็นเบาหวาน 25 ปีขึ้นไปโอกาสที่จะต้องทำ Amputation สูงถึง 11% และ 50% ของผู้ป่วย จะเสียชีวิตภายใน 3 ปีหลังได้รับการทำ Amputation (วิทยา ศรีเมดา และพันธ์ศักดิ์ กังสวิวัฒน์, 2541) จากการศึกษาในประเทศไทยในผู้ป่วยเบาหวาน 375 คน พบร่วม 10 – 12 % ของผู้ป่วยมีแพลงที่เท้าหรือขา (Borsen, 1990) จากการศึกษาที่รัฐมนิ多地 ประเทศสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ. 1980 – 1988 พบรดีดของการตัดขาบริเวณได้เข้าถึงเท้า 57 – 137 รายต่อผู้ป่วยโรคเบาหวาน 10,000 คน และ การศึกษาที่รัฐวิสคอนเซิน สหรัฐอเมริกาในเรื่องปัจจัยเสี่ยงในการถูกตัดขาของผู้ป่วยเบาหวาน พบร่วม ผู้ป่วยในกลุ่ม IDDM มีอัตราการถูกตัดขามากกว่ากลุ่ม NIDDM และพบว่าโรคความดันโลหิตสูงและการสูบบุหรี่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด และเป็นปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการถูกตัดขาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Reiber, 1996)

การศึกษาลึกทั่วไปในการรักษานาคแพลงในผู้ป่วยเบาหวาน โดยเฉพาะบริเวณขาและเท้าในสหรัฐอเมริกา พบร่วมค่าใช้จ่ายในการรักษาแพลงเรื่องรังที่ผิวน้ำ 94 ราย ถูกตัดขาหรือเท้า 53 ราย ในปี ค.ศ. 1986 โดยเฉลี่ยต่อคนประมาณ 23,500 ดอลลาร์และระยะเวลาในการรักษาพยาบาลเฉลี่ย 17.6-21 วัน/ครั้ง (Reiber, 1996) ในประเทศอังกฤษที่ New England Medical center ค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลของผู้ป่วยเบาหวานที่ถูกตัดขา การตัดต่อและปลูกค้ำผิวน้ำและการติด

ความการรักษาเป็นเวลา 2.2 ปี ค่ารักษายาบาลโดยเฉลี่ย 40,563 ดอลลาร์ จะเห็นว่าค่าใช้จ่ายในการรักษายาบาลค่อนข้างสูงมาก ทำให้การสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมาก

การป้องกันหรือลดการเกิดภาวะแทรกซ้อนในผู้ป่วยเบาหวานเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ มากช่วยให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ลดอัตราความพิการและการสูญเสียชีวิต รวมทั้งลดการสูญเสียทางเศรษฐกิจและสังคม การป้องกันการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวานจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคุ้มครองท้าท่า เพราะอาจมีแพลงเกิดขึ้น โดยไม่รู้ตัว รวมทั้งการหลีกเดียงปัจจัยต่างๆ ที่อาจทำให้เกิดบาดแผล เช่น การเลือกรองเท้าที่เหมาะสม ควรสวมรองเท้าตลอดเวลา หลีกเลี่ยงการถูกความร้อน การคุ้มครองไม่ให้ผิวแห้ง ระวังในเรื่องการตัดเล็บเท้า การงดสูบบุหรี่ การคุ้มครองเท้าในผู้ป่วยเบาหวาน

ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา มีคลินิกพิเศษเฉพาะโรคเบาหวานทุกวัน อังคารและวันพุธทั้งหมด จำนวนผู้ป่วยเบาหวานมากเป็นอันดับที่ 2 ของผู้ป่วยที่มารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก โดยมีจำนวนประมาณ 350 รายต่อเดือน โดยพบผู้ป่วยเบาหวานที่มีบาดแผลประมาณ 8 รายต่อเดือน มีผู้ป่วยเบาหวานที่เข้ารับการรักษาในแผนกผู้ป่วยใน ประมาณ 9 รายต่อเดือน โดยในจำนวนนี้เป็นผู้ป่วยเบาหวานที่มีบาดแผลประมาณ 3 รายต่อเดือน ทำให้เห็นความสำคัญในการศึกษาถึงลักษณะการเกิดบาดแผลและการป้องกันการเกิดบาดแผลรวมทั้งอัตราการเกิดบาดแผลที่ขาดระเท้าในผู้ป่วยเบาหวานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความชัดของการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. เพื่อศึกษาสาเหตุและลักษณะการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา
3. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการคุ้มครองบาดแผลเบื้องต้นในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงความชุกของการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ทราบถึงสาเหตุและปัจจัยที่ทำให้เกิดบาดแผลและทราบว่าผู้ป่วยกลุ่มใดมีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดบาดแผล
3. นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนการป้องกันการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวาน

ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจแบบ Cross – sectional research เพื่อศึกษาลักษณะการเกิดบาดแผลของผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่ห้องทำแผล แผนกอุบัติเหตุ – ฉุกเฉิน และปัจจัยที่ทำให้เกิดบาดแผลและพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลและการดูแลบาดแผลเบื้องต้นในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยศึกษาตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม - 31 ตุลาคม 2546

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โรคเบาหวาน

โรคเบาหวาน (diabetes mellitus) เป็นกลุ่มโรคทางเมตาบólism ที่มีระดับน้ำตาลในเลือดสูง อันเป็นผลจากความบกพร่องของการหลังอินซูลิน หรือการอออกฤทธิ์ของอินซูลิน

การตรวจวินิจฉัยโรคเบาหวาน

อาการ : ปัสสาวะบ่อย หิวน้ำบ่อย น้ำหนักลด อ่อนเพลีย มีการติดเชื้อที่ผิวหนัง ทางเดินปัสสาวะ หรือช่องคลอดบ่อยๆ

การตรวจทางห้องปฏิบัติการ : ด้วยอาหาร 8 ชั่วโมง เจ้าเลือดดูรูระดับ Fasting plasma glucose (FPG) $> 125 \text{ mg/dl}$ 2 ครั้ง ขึ้นไป

การแยกประเภทของโรคเบาหวาน

1. Type I หรือ IDDM (Insulin dependent diabetes mellitus) มีการทำลาย β -cell ทำให้ร่างกายขาด Insulin
2. Type II หรือ NIDDM (Non-insulin dependent diabetes mellitus) มีภาวะ insulin resistant หรือ secretary defect
3. ชนิดอื่นๆ
 - 3.1 Genetic defect of β (beta) cell function
 - 3.2 Genetic defect in insulin action
 - 3.3 Disease of exocrine pancreas
 - 3.4 Endocrinopathies
 - 3.5 Drug or chemical induced
 - 3.6 Infection
 - 3.7 Uncommon of immune – mediated diabetes
 - 3.8 Other genetic syndrome associated with diabetes
4. Gestational diabetes mellitus

โรคแทรกซ้อนในผู้ป่วยเบาหวาน ส่วนใหญ่เป็นความผิดปกติในระบบไหลเวียนโลหิต โดยแบ่งออกได้เป็นความผิดปกติที่เกิดขึ้นในระดับเส้นเลือดแดงขนาดใหญ่หรือขนาดกลาง (macro vascular complication) และความผิดปกติที่เกิดขึ้นในเส้นเลือดฝอยหรือเส้นเลือดขนาดเล็ก (micro vascular complication) ในทางคลินิกแบ่งชนิดต่างๆ ของ โรคแทรกซ้อนตามอวัยวะที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ โรคแทรกซ้อนทางระบบประสาท (neuropathy) โรคแทรกซ้อนที่ตา (retinopathy) โรคแทรกซ้อนที่ไต (nephropathy) และโรคแทรกซ้อนที่ระบบหัวใจและหลอดเลือด เป็นต้น

นอกจากนี้ โรคเบาหวานยังทำให้คนไข้มีความเสี่ยงในการเกิดบาดแผลมากขึ้น และเมื่อมีบาดแผลแล้ว แผลจะหายช้า มีโอกาสติดเชื้อสูง ยิ่งถ้าเป็นแผลบริเวณเท้า จะยิ่งหายยากกว่าบริเวณอื่น และมีโอกาสที่จะต้องถูกตัดนิ้วและเสียชีวิตสูงขึ้น ปัจจัยที่ทำให้ผู้ป่วยเบาหวานมีความเสี่ยงในการเกิดบาดแผลมากขึ้น เนื่องจาก

1. Peripheral neuropathy ผู้ป่วยไม่รู้สึกเจ็บปวดเมื่อเหยียบวัตถุมีคม หรือโดนรองเท้ากัด และไม่รู้สึกร้อนเมื่อโดนวัตถุที่มีอุณหภูมิสูง
2. Autonomic neuropathy ทำให้เหงื่อออกน้อย ผิวนังแห้งแตกเป็นแผล
3. Peripheral vascular disease ทำให้เกิดการตีบตันของหลอดเลือด เกิดเนื้อตาย
4. Low immunity ทำให้ภูมิต้านทานต่ำ เกิดการติดเชื้อถูกตามได้ง่าย

Diabetic Peripheral Neuropathy

เป็นความผิดปกติของเส้นประสาทส่วนปลาย เป็นภาวะแทรกซ้อนที่พบบ่อยแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. Symmetrical neuropathy เป็นประเภทที่พบบ่อยที่สุด เป็นอย่างสมมาตรทั้ง 2 ข้าง ของร่างกาย
2. Focal / multi focal neuropathy เป็นเฉพาะที่หรือกระจายอย่างไม่สมมาตร ในเวชปฏิบัติผู้ป่วยส่วนใหญ่มักมาด้วย Polyneuropathy ที่มีความผิดปกติร่วมกันของ Sensory, motor และ autonomic fibers ความรุนแรงของความผิดปกติเป็นมากที่ส่วนปลายมาก กว่าส่วนศีรษะและเป็นที่มากกว่าแขน ถ้าเป็นที่ large fiber ทำให้เสียความรู้สึกเจ็บปวด, ความรู้สึกต่อ Vibration และ proprioception ถ้าเป็นที่ Small fiber ทำให้ความรู้สึกต่ออุณหภูมิสัมผัสเสียไป ร่วมกับมีอาการปวดบริเวณน่อง และเท้าในขณะพัก แต่เวลาเดินจะดีขึ้น

พยาธิคันเนิดของ diabetic neuropathy ยังไม่มีข้อสรุปที่แน่นชัด แต่เป็นที่ยอมรับกันว่า chronic hyperglycemia มีบทบาทสำคัญในพยาธิคันเนิดระยะแรก ภาวะ hyperglycemia ทำให้มีความผิดปกติทางค้านเมตานอลิกของเส้นประสาท ส่วนการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างหรือ ประสาทรริวิทยาจะเกิดในระยะหลัง

การตรวจเท้าด้วย monofilament

ผู้ป่วยที่มีเส้นประสาทส่วนปลายเสื่อม (Peripheral neuropathy) อาจจะมีอาการชา ปวด แสงปีคร้อน หรืออาการอื่นๆ แต่ความผิดปกติของเส้นประสาทกับอาการมักจะไม่ค่อยสัมพันธ์กัน นอกจากนี้อาการต่างๆ จากการตรวจร่างกายทางระบบประสาทก็ไม่มีความไว (sensitivity) พอดีจะใช้เป็นเครื่องมือในการ Screening test ดังนั้นจึงมีผู้พยายามคิดหาวิธีการต่างๆ มาใช้เพื่อตรวจความผิดปกติของเส้นประสาทให้ได้ดีขึ้นแต่เนื่องจาก การตรวจเส้นประสาทด้วยกระแสไฟฟ้า (nerve conduction velocity) แต่ความไวในการตรวจยังไม่คิดพอ

Semmes – Weinstein monofilament คือ Nylon fiber ที่มีคุณสมบัติเฉพาะตัว คือ สร้างแรงกดได้อย่างคงที่ ถ้าใช้อย่างถูกวิธี ซึ่งมีหลายขนาด เช่น 5.07 monofilament สร้างแรงกดได้ประมาณ 10 กรัม ส่วน 4.21 monofilament สร้างแรงกดได้ประมาณ 1 กรัม ค่าตัวเลขของขนาดได้จากการคำนวณ \log_{10} ของ 10 เท่าของน้ำหนัก (มิลลิกรัม) ที่ใช้กดเพื่อให้ monofilament มีงานวิจพนทว่า 5.07 monofilament (10 กรัม) มีความสัมพันธ์อย่างชัดเจนกับการเกิดแผลหรือประวัติของการเกิดแผลที่เท้า ผู้ป่วยที่ไม่รู้สึกจากการตรวจด้วย monofilament อย่างน้อย 1 จุด ในการตรวจที่มาตรฐานจะมีโอกาสเกิดแผลที่เท้าถึง 10 เท่า และมีโอกาสถูกตัดเท้าถึง 17 เท่า มีการศึกษาพบว่าการตรวจด้วย monofilament มีความไว (sensitivity) 91 %

วิธีการตรวจที่ถูกต้องทำได้โดยให้ผู้ป่วยนอนหงายหลับตาและตอบว่ารู้สึกหรือไม่รู้สึก ขณะถูกสัมผัส โดย monofilament ทดสอบโดยวิธี monofilament ให้เส้นเอ็นตั้งจากกับผิวนังในบริเวณที่จะตรวจและกดให้เส้นเอ็นโคงอเป็นรูปตัว “C” เป็นเวลา 1 – 2 วินาที ในตำแหน่งต่างๆ ที่เท้า 10 จุด คือหัวเท้า 9 จุด ได้แก่นิ้วที่ 1,3,5 metatarsal head ที่ 1,3,5 mid foot ทาง medial & lateral ด้านเท้า และหลังเท้า 1 จุด ตรง mid foot

Diabetic foot ulcer

เบาหวานเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดแผลที่เท้า จนกระหึ่งต้องทำการ Amputation ถุงถึง 15 – 70 เท้า ของผู้ที่ไม่เป็นเบาหวาน ถ้าเป็นเบาหวาน 25 ปีขึ้นไป โอกาสที่จะต้องทำ Amputation มีถึง 11 % พบว่าเบาหวานเป็นสาเหตุของการ Amputation ถึง 45 % ของสาเหตุที่ไม่ใช่อุบัติเหตุ และผู้ป่วยที่ได้รับการทำ Amputation พบร่วม เสียชีวิตถึง 50% ภายใน 3 ปี ซึ่งเกิดจากโรคแทรกซ้อนทาง macro vascular ที่ขา และอื่นๆ อุบัติการณ์ของ diabetic foot ulcer อยู่ระหว่าง 1 – 4.1 % ความชุก ตั้งแต่ 5.3 – 10.5 % โดยโอกาสที่ผู้ป่วยเบาหวานจะเกิดแผลในช่วงชีวิตหนึ่งประมาณ 15 % อัตราการอยู่โรงพยาบาลเนื่องจาก chronic lower limb ulcer ในผู้ป่วยเบาหวานประมาณ 3.2%

ตำแหน่งของแพลที่พบบ่อย ได้แก่ นิ้วเท้า ทั้งด้าน dorsal หรือ plantar ตามด้วย plantar metatarsal heads ความรุนแรงของแพลมีความสำคัญมากกว่าตำแหน่งของแพลในการคุณลักษณะการรักษา ปัจจัยเสี่ยงของการเกิดแพลที่เท้าจากเบาหวาน ได้แก่

1. เป็นเบาหวานมานาน
2. peripheral neuropathy
3. peripheral vascular disease
4. prior foot ulcer
5. prior amputation

สาเหตุของการเกิดแพลมีหลายปัจจัย ได้แก่

1. diabetic neuropathy
2. peripheral vascular disease
3. foot deformity, limited joint mobility
4. มีแรงกดที่เท้าสูงมากผิดปกติ (high foot pressure)
5. การควบคุมเบาหวานไม่ดี

โดยข้อที่ 1 และ 2 เป็นสาเหตุหลัก โดยมี trauma ซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยภายใน (Intrinsic) เช่น ไดรับแรงกดซ้ำๆ ลงตำแหน่งที่ผิดปกติ หรือจากปัจจัยภายนอก (Extrinsic) เช่นการเสียดสีของรองเท้า เป็นต้น โดยกลไกที่สำคัญของการเกิดแพลคือ การที่มีแรงกดที่เท้าสูงมากกว่า ปกติ (high foot pressure) ซ้ำๆลงบนผิวนังที่เสียความรู้สึก (neuropathy) ทำให้เกิดค่าปลายนา ตัวขี้น จนเกิดการแตกของผิวนังได้ตาปลาเป็นแพลในที่สุด โดยพบว่าผู้ป่วยเบาหวานที่มีเส้นประสาทเสื่อมจะมีการส่งแรงกดจากสันเท้าและนิ้วเท้าไปยัง metatarsal head เนื่องจากมีการลีบของ intrinsic muscle ของเท้า ทำให้เกิด claw toes (เท้าจิก) เกิด prominent ของ metatarsal head ทำให้แรงกดสูงผิดปกติที่ตำแหน่งนี้ร่วมกับมีการจำกัดการเคลื่อนไหวของข้อ (limited joint mobility) ทำให้ไม่สามารถรองรับและกระายน้ำหนักไปยังตำแหน่งอื่นในขณะเดินได้

การตรวจประเมินเพื่อหาความเสี่ยงของการเกิดบาดแพล

1. มีการสูญเสียความรู้สึกในการป้องกันเท้าหรือไม่ (loss of protective sensation) โดยการตรวจความรู้สึกที่เท้าด้วย monofilament หรือ ทดสอบ vibration perception threshold โดยใช้ calibrated VPT meter(Biothesiometer) หรือการทดสอบอื่นๆ เช่น การตรวจ deep tendon reflex เป็นต้น

2. มีเท้าผิดรูป (deformity) หรือมีการเคลื่อนไหวของข้อผิดปกติ (limited joint mobility) หรือไม่ deformity หมายถึง มีลักษณะปั่มนูนหรือการหดตัว (contracture) ซึ่งไม่สามารถยับกลับที่ได้เมื่อใช้มือตรวจ มักจะเกิดขึ้นพร้อมกับการทำกัดการเคลื่อนไหวของข้อ และระบบประสาทเสื่อม (limited joint mobility & neuropathy)
3. เคบมีประวัติแพลงเท้าหรือเคยถูกตัดนิ้วเท้านาก่อนหรือไม่

การประเมินบาดแผล

เป็นการประเมินความรุนแรงของแพลง ควรพิจารณาดังนี้

1. ตำแหน่งของแพลง
2. ขนาดของแพลง
3. ลักษณะของฐานแพลง (case of wound) เช่น necrotic, serous, purulent
4. ขอบของแพลง แบ่งเป็น undermined, adherent, macerated, nonviable
5. ความลึกของแพลง 1 = แพลงตื้น ถึงชั้น epidermis หรือ dermis
2 = แพลงลึกถึงกระดูก หรือข้อต่อ
3 = แพลงลึกถึงกระดูก หรือข้อต่อ
6. มีลักษณะการติดเชื้อหรือไม่
7. มีลักษณะการขาดเลือดหรือไม่

การป้องกันการเกิดบาดแผล

มีความสำคัญมาก เมื่อย่างจากช่วยลดอัตราการเกิดบาดแผลและการติดเชื้อในผู้ป่วยเบาหวานได้เป็นอย่างมาก ประกอบด้วย

1. Intensive education ให้ความรู้ผู้ป่วยในการดูแลเท้าด้วยตนเอง
2. Footwear เลือกรองเท้าให้เหมาะสมกับรูปเท้า ในกรณีที่ผู้ป่วยมีเท้าผิดรูปอาจต้องตัดรองเท้าพิเศษ
3. การผ่าตัดในกรณีที่มีเท้าผิดรูปอย่างมาก อาจต้องทำการผ่าตัดแก้ไขหรือกรณีที่มีหลอดเลือดตีบตัน อาจต้องทำ vascular surgery
4. PB foot care specialist ซึ่งได้แก่ทีมแพทย์ และพยาบาลซึ่งมีความชำนาญอย่างสม่ำเสมอ เพื่อช่วยในการให้ความรู้และการดูแลเท้าอย่างต่อเนื่อง

บทที่ 3

ดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีรูปแบบเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ เพื่อศึกษา

- ลักษณะการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวาน ที่มารับการรักษาที่ห้องทำแผล แผนกอุบัติเหตุ – ฉุกเฉิน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา
- พฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผล และการดูแลบาดแผลเบื้องต้นในผู้ป่วยเบาหวานที่มารักษาที่คลินิกโรคเบาหวาน แผนกผู้ป่วยนอก ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ป่วยโรคเบาหวานชนิด NIDDM ทั้งผู้ที่มีบาดแผลและไม่มีบาดแผลที่มารับการรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก หรือ แผนกอุบัติเหตุ – ฉุกเฉิน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม - 31 ตุลาคม 2546

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

$$n = \frac{NZ^2_{\alpha/2}(P)(1-P)}{Z^2_{\alpha/2}(P)(1-P)+Ne^2} = 33.96 \text{ คน}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

N = จำนวนครอบประชากรประมาณ 600 คน

Z_{0.25} = ค่าวิกฤตภัยใต้ความเชื่อมั่นร้อยละ 95 = 1.96

P = สัดส่วนของผู้ป่วยเบาหวานที่มีบาดแผล = 0.024

e = ค่าความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ = ร้อยละ 5 = 0.05

วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้ป่วยที่ศึกษาข้อมูลทั่วไป คัดเลือกจากผู้ป่วยเบาหวานชนิด NIDDM ที่มารับการตรวจรักษาที่คลินิกโรคเบาหวาน แผนกผู้ป่วยนอก ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม – 31 ตุลาคม 2546 แบบไม่เฉพาะเจาะจง
2. ผู้ป่วยที่ศึกษาลักษณะการเกิดบาดแผล คัดเลือกจากผู้ป่วยเบาหวานชนิด NIDDM ที่มาทำแผลที่ห้องทำแผล แผนกอุบัติเหตุ – ฉุกเฉิน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม- 31 ตุลาคม 2546 แบบไม่เฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือแบบบันทึกข้อมูลและสัมภาษณ์ชุดโครงการวิจัย “รูปแบบการจัดการโรคเบาหวานผสานพสນพسان” ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 แบบบันทึกข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลทั่วไป ประวัติเกี่ยวกับการเป็นโรคเบาหวาน
 ส่วนที่ 2 แบบบันทึกการตรวจร่างกาย สภาพผิวหนังและเล็บ การตรวจเท้า การตรวจความรู้สึก
 ที่เท้า การประเมินสภาพพร่องเท้า ผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการ
 ส่วนที่ 3 แบบสัมภาษณ์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลและการดูแลบาดแผล
 เป็นต้น

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

1. การทดสอบความถูกต้อง (validity) ของเครื่องมือวิจัยโดยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านต่างๆ จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย
 - แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเวชศาสตร์ทั่วไป/กรอบครัว 1 ท่าน
 - แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านอายุรกรรม 1 ท่าน
 - แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านศัลยกรรม 1 ท่าน
 - แพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านศัลยกรรมกระดูกและข้อ 1 ท่าน
 - ผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบาดวิทยา 1 ท่าน
2. นำแบบสัมภาษณ์ทดสอบกับผู้ป่วยจำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยวิธี Cronbach's alpha Coefficient ในส่วนที่เป็นคำถาม พนวณว่าค่าตามทุกข้อ มีค่า Cronbach's alpha มากกว่า 0.9

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. เครื่องมือวิจัยส่วนที่ 1 และ 3

เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้ป่วยเบาหวานโดยผู้ช่วยนักวิจัย ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ประจำศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพที่สมัครมาเป็นผู้ช่วยนักวิจัย การศึกษาขั้นต่ำ ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

2. เครื่องมือวิจัยในส่วนที่ 2

เก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์และตรวจสภาพร่างกายผู้ป่วยเบาหวานโดยแพทย์ พยาบาลปริญญาหรือนักวิจัยประจำศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ ที่ได้รับการฝึกอบรมมาแล้ว

3. วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows เสนอข้อมูลเชิงพรรณนาและเชิงวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษาข้อมูลผู้ป่วยเบาหวานที่มีนาคแพลและมาทำแพลที่ห้องทำแพล แผนกอุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม- 31 ตุลาคม 2546 รวมจำนวนหั้งสื้น 56 คน โดยสาเหตุและตำแหน่งของนาคแพล แสดงดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 สาเหตุของนาคแพลในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษา ณ แผนกอุบัติเหตุ-ฉุกเฉิน
ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

สาเหตุ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ (%)
อุบัติเหตุจากของมีคม	11	19.29
อุบัติเหตุการจราจร	3	5.26
อุบัติเหตุพลัดตกหลังเลี้ยง	7	12.28
อุบัติเหตุการถูกความร้อน	1	1.76
อุบัติเหตุอื่นๆ	2	3.51
สูน้ำขังค์	8	14.04
การติดเชื้อที่ผิวนาน	7	12.28
การผ่าตัด	6	10.52
ถูกสารเคมี	1	1.76
รองเท้ากัด	1	1.76
เกิดขึ้นเอง, ไม่ทราบสาเหตุ	10	17.54
รวม	57	100

จะเห็นว่า สาเหตุที่พบบ่อยที่สุดคือ อุบัติเหตุ รองลงมาได้แก่การมีนาคแพลเกิดขึ้นเอง โดยไม่ทราบสาเหตุ, สูน้ำขังค์, การติดเชื้อที่ผิวนาน, การผ่าตัด, ถูกสารเคมี, รองเท้ากัด ตามลำดับ

ตารางที่ 2 คำແນ່ນ່າງຂອງບາດແພລໃນຜູ້ປ່ວຍເບາຫວານທີ່ມາຮັບການຮັກຢາ ແລະ ແຜນກອນບົດເຫດຸ ລູກເຈີນ
ຄູນຫິວຫາສາສຕຣີສຸຂກາພ ມາວິທາຍາລັບນູຽກາ

คำແນ່ນ່າງຂອງບາດແພລ	ຈຳນວນ (ຮາຍ)	ຮ້ອຍດະ (%)
ເທົ່າ	25	39.06
ຂາ	14	21.87
ນື້ອ	10	15.62
ແບນ	3	4.69
ດຳຕັວ	6	9.38
ໃບໜ້າແລະສຶກສະ	6	9.38
รวม	64	100

จากตารางที่ 2 คำແນ່ນ່າງຂອງບາດແພລສ່ວນໃໝ່ຢ່ອງຢູ່ນິວເວັບເທົ່າແລະຂາ ຮອງລົງນາໄໄດ້ແກ່ ນື້ອ
ແລະແບນ, ດຳຕັວ, ໃບໜ້າແລະສຶກສະ

จากการศึกษาข้อมูลผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่คลินิกโรคเบาหวาน สุนีย์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม - 31 ตุลาคม 2546 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เก็บข้อมูลได้ทั้งหมด 174 คน คิดเป็นเพศชาย 60 คน (34.5%) เพศหญิง 114 คน (65.5%) อายุ (mean \pm SD) 62.66 ± 10.47 ปี อายุต่ำสุด 29 ปี สูงสุด 90 ปี ทั้งนี้ได้จำแนกข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ระดับการศึกษาของผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มารับบริการ ณ สุนีย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ระดับการศึกษา	จำนวน (ราย)	ร้อยละ (%)
1. ไม่ได้เข้ารับการศึกษา	14	8.05
2. ระดับประถมศึกษา	119	68.39
3. ระดับมัธยมศึกษา	15	8.62
4. ระดับ ป.ว.ช./ป.ว.ส./อนุปริญญา	5	2.87
5. ระดับปริญญาตรี	14	8.05
6. สูงกว่าระดับปริญญาตรี	4	2.29
7. ไม่ระบุผลการศึกษา	3	1.72
รวม	174	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นว่าผู้ป่วยเบาหวานจบที่การศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 68.39 รองลงมาได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา, ระดับปริญญาตรี และไม่ได้รับการศึกษา ตามลำดับ

ตารางที่ 4 การจำแนกอาชีพของผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ
มหาวิทยาลัยบูรพา

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ(%)
1. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	100	57.47
2. รับจ้าง	17	9.77
3. รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	15	8.62
4. ค้าขาย	27	15.52
5. เกษตรกร	4	2.29
6. ธุรกิจส่วนตัว	3	1.72
7. อื่นๆ	5	2.87
8. ไม่ระบุอาชีพ	3	1.72
รวม	174	100

จากตารางที่ 4 จะเห็นว่าผู้ป่วยเบาหวานส่วนใหญ่ ร้อยละ 58.5 ไม่ได้ประกอบอาชีพ
รองลงมาได้แก่ อาชีพค้าขาย รับจ้าง รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ ตามลำดับ

สำหรับระยะเวลาการเป็นเบาหวานเฉลี่ย = 7.21 ± 7.74 ปี (mean \pm SD) ผลการตรวจ Fasting Plasma glucose ครั้งหลังสุดเฉลี่ย 154.5 ± 49.03 mg/dl (mean \pm SD) ผลการตรวจ HbA₁C ค่าเฉลี่ย 7.48 ± 11.04 (mean \pm SD) พบว่าผู้ป่วยมีโรคอื่นที่เป็นร่วมกับโรคเบาหวาน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 61 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 โรคที่เกิดร่วมกับโรคเบาหวานในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

โรค	จำนวน (ราย)*	ร้อยละ (%)
1. ความดันโลหิตสูง	67	37.9
2. ไขมันในเลือดสูง	25	14.1
3. หลอดเลือดหัวใจดีบุ	15	8.5
4. ไตวาย	3	1.7
5. อื่นๆ	30	16.9

* บางคนมีโรคที่เกิดร่วมกับโรคเบาหวานมากกว่า 1 โรค

จากตารางที่ 5 พบว่าโรคที่เกิดร่วมกับโรคเบาหวาน มากที่สุดคือ ความดันโลหิตสูง คิดเป็นร้อยละ 37.9 รองลงมา ได้แก่ ไขมันในเลือดสูง หลอดหัวใจดีบุ ไตวาย และอื่นๆ ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ผลการตรวจสภาพผิวนัง, เล็บ, เท้า, รองเท้า, ตรวจตา, คลื่นไฟฟ้าหัวใจ ผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ผลการตรวจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ (%)
1. สภาพผิวนังผิดปกติ	31	17.82
2. สภาพเล็บมีผิดปกติ	41	23.56
3. สภาพเล็บเท้าผิดปกติ	56	32.18
4. คลำชี้พิธีเท้าไม่ได้ตำแหน่ง		
Rt Posterior tibial	15	8.62
Lt Posterior tibial	16	9.2
Rt Dorsalis pedis	24	13.8
Lt Dorsalis pedis	11	6.32
5. พบ foot deformities	2	1.15
6. สภาพรองเท้าไม่เหมาะสม	60	34.48
7. ผลการตรวจตาผิดปกติ	4	2.3
8. ผลการตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจผิดปกติ	47	26.2

ตารางที่ 7 ผลการสัมภาษณ์ประวัติทางระบบประสาทรับความรู้สึกที่ผิดปกติของผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ประวัติทางระบบประสาทรับความรู้สึกที่ผิดปกติ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ (%)
1. มีความรู้สึกเป็นเห็บ	52	29.9
2. มีความรู้สึกชา	98	56.3
3. มีความรู้สึกเย็น	22	12.7
4. มีความรู้สึกร้อน	33	19.0
5. มีความรู้สึกเป็นตะคริว	63	36.2
6. มีความรู้สึกเหมือนเข็มทึบ	53	30.5
7. มีความรู้สึกเหมือนหนังสัตว์หุ้ม	35	20.1
8. มีความรู้สึกเหมือนรองเท้าหุ้ม	28	16.1
9. มีความรู้สึกเหมือนมดไต่	47	27.0
10. มีความรู้สึกเหมือนเดินบนก้อนกรวด	17	9.8

ตารางที่ 8 ผลการตรวจความรู้สึกที่เท้าด้วย monofilament ผิดปกติ ของผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตำแหน่ง	ข้างขวา (%)	ข้างซ้าย (%)
1	17.9	23.2
2	17.9	19.9
3	16.7	16.9
4	16.7	22.6
5	21.4	22.6
6	17.9	22.6
7	13.7	12.5
8	17.3	16.7
9	37.1	39.3
10	16.8	17.4

พบผิดปกติ ≥ 4 จุด (รวมเท้าขวาและซ้าย) 32 คน = 21.8 %

ตารางที่ 9 ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดบาดแผลของผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อค่าตอบ	ความรู้ความเข้าใจ		การปฏิบัติ (%)			
	ทราบ (%)	ไม่ทราบ (%)	1 ทุกวัน/ครั้ง	2 เดือนทุกวัน/ครั้ง	3 บางวัน/ครั้ง	4 ไม่ปฏิบัติ
1	94	6	73.9	17	7.3	1.8
2	88.7	11.3	64.2	20	8.5	7.3
3	93.4	6.6	72.6	15.9	10.4	1.2
4	77.2	22.8	71.5	12.7	8.2	7.6
5	75.6	24.4	44.4	9.8	20.3	25.5
6	64	36	47.1	13.1	17	22.9
7	77.8	22.2	69.4	11.3	8.1	11.3
8	77.4	22.6	65.8	14.9	6.8	12.4
9	95.2	4.8	79.5	9.0	4.8	6.6
10	95.2	4.8	75.9	13.9	7.2	3
11	85.1	14.9	64.2	10.9	10.3	14.5
12	63.3	36.7	24	8.7	20.7	46.7
13	88.8	11.2	64.2	17.6	6.7	11.5
14	82.8	17.2	51.2	15.4	13.6	19.8
15	81.2	18.8	45.6	12.7	19.6	22.2

ตารางที่ 10 ความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตัวในการดูแลบาดแผลเบื้องต้นของผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อคำถาม	ความรู้ความเข้าใจ		การปฏิบัติ (%)			
	ทราบ (%)	ไม่ทราบ (%)	1	.2	3	4
			ทุกวัน / ทุกครั้ง	เกือบทุกวัน/เกือบทุกครั้ง	บางวัน/บางครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
1	97.1	2.9	75.3	12.7	4.2	7.8
2	90.5	9.5	64.4	18.8	6.3	10.6
3	61.2	38.8	52.8	13.4	10.6	23.2
4	95.2	4.8	73.8	11.3	2.5	12.5
5	100	0	86.9	8.3	3.6	1.2
6	98.8	1.2	64.3	14.3	15.5	6
7	99.4	0.6	92.1	1.2	1.2	5.5
8	99.4	0.6	85.7	5.4	4.8	4.2

การวิเคราะห์จากประวัติการเกิดบาดแผล

จากการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาแยกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผล จำนวน 129 คน เป็นเพศชาย 42 คน เพศหญิง 87 คน และกลุ่มที่เคยมีบาดแผลจำนวน 37 คน เพศชาย 14 คน เพศหญิง 23 คน ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ จะเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล

ตารางที่ 11 แสดงสัดส่วนเพศ-ชั้นอายุของผู้ป่วยเบาหวานโดยจำแนกตามกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล

	กลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผล	กลุ่มที่เคยมีบาดแผล	P
จำนวน	129	37	
เพศ ชาย	42 (32.60 %)	14 (37.80 %)	0.55
หญิง	87 (67.40 %)	23 (62.20 %)	
อายุ (mean \pm S.D.)	62.09 \pm 10.44	64.03 \pm 10.26	0.32

จากตารางที่ 11 พนว่าสัดส่วนเพศชาย เพศหญิง ของผู้ป่วยกลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ $p = .05$

ตารางที่ 12 แสดงระดับการศึกษาของผู้ป่วยเบาหวาน โดยจำแนกตามกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีบาดแผล และกลุ่มที่เคยมีบาดแผล

การศึกษา	กลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผล (%)	กลุ่มที่เคยมีบาดแผล (%)
1. ไม่ได้เข้ารับการศึกษา	6.30	13.50
2. ระดับประถมศึกษา	68.80	75.70
3. ระดับมัธยมศึกษา	10.20	2.70
4. ระดับ ป.ว.ช./ป.ว.ส./อนุปริญญา	3.10	0.00
5. ระดับปริญญาตรี	8.60	8.10
6. สูงกว่าระดับปริญญาตรี	3.10	0.00

$p = 0.37$

จากตารางที่ 12 พนว่าระดับการศึกษา ของผู้ป่วยกลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ $p = .05$

ตารางที่ 13 แสดงอาชีพของผู้ป่วยเบาหวาน โดยจำแนกตามกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ไม่เคยมีบาดแผล กับกลุ่มที่เคยมีบาดแผล

อาชีพ	กลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผล (%)	กลุ่มที่เคยมีบาดแผล (%)
1. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	54.70	67.60
2. รับใช้	10.90	8.10
3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	10.90	2.70
4. ค้าขาย	14.80	18.90
5. เกษตรกร	2.30	2.70
6. ธุรกิจส่วนตัว	2.30	-
7. อื่นๆ	3.90	-

$p = 0.53$

จากตารางที่ 13 พนว่าอาชีพ ของผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ $p = .05$

ตารางที่ 14 แสดงระยะเวลาการเป็นโรคเบาหวาน โรคที่เป็นร่วมกับโรคเบาหวาน ผลการตรวจตา กลืนไฟฟ้าหัวใจ FPG และ HbA₁C ของผู้ป่วยเบาหวานโดยจำแนกตามกลุ่มผู้ป่วยที่ไม่เคยมีนาค แมลงและกลุ่มที่เคยมีนาคแพลง

	กลุ่มที่ไม่เคยมีนาคแพลง	กลุ่มที่เคยมีนาคแพลง	p
ระยะเวลาการเป็นโรคเบาหวาน(mean ± SD)	6.71 ± 7.88	8.21 ± 6.95	
มีโรคที่เป็นร่วมกับโรคเบาหวาน			
1. โรคความดันโลหิตสูง	62.80 %	64.90 %	0.75
2. โรคหลอดเลือกหัวใจ	39.50 %	43.20 %	0.65
3. โรคไขมันในเลือกสูง	8.50 %	10.80 %	0.43
4. โรคอื่นๆ	15.50 %	10.80 %	0.48
4. โรคอื่นๆ	14.00 %	27.00 %	0.12
ผลการตรวจตา ผิดปกติ	7.80 %	16.20 %	0.13
ผลการตรวจกลืนไฟฟ้าหัวใจผิดปกติ	29.50 %	21.60 %	0.97
ผลการตรวจ FPG (mean ± SD)	155.07 ± 45.33	155.9 ± 62.25	0.95
ผลการตรวจ HbA ₁ C (mean ± SD)	6.34 ± 2.47	5.62 ± 1.9	0.23

จากตารางที่ 14 พบว่าระยะเวลาการเป็นเบาหวาน โรคที่เป็นร่วมกับเบาหวาน ผลการตรวจตา ผลการตรวจกลืนไฟฟ้าหัวใจ ผลการตรวจ FPG, HbA₁C ของผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มที่ไม่เคยมีนาคแพลง และกลุ่มที่เคยมีนาคแพลง ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ p = .05

ตารางที่ 15 แสดงประวัติทางระบบประสาทรับความรู้สึกในผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มที่ไม่เคยมี
บาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล

ประวัติทางระบบประสาท	กลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผล (%)	กลุ่มที่เคยมีบาดแผล (%)	p
1. มีอาการเป็นเห็บ	28.70	37.80	0.17
2. รู้สึกชา	57.40	59.50	0.49
3. รู้สึกเย็นผิดปกติ	10.10	24.30	0.02*
4. รู้สึกร้อนผิดปกติ	18.60	24.30	0.32
5. เป็นตะคริว	35.70	43.20	0.25
6. เหนื่องนิ้วเข็มทิ่ม	26.40	45.90	0.01*
7. เหนื่องนิ้วหนังสัตว์หูมอญ	18.60	29.70	0.09
8. เหนื่องนิ้วส่องเทา	15.50	21.60	0.29
9. เหนื่องนิ้วนิ่มคติขา	25.60	35.10	0.17
10. เหนื่องนิ้วเดินบนกรวด	7.80	18.90	0.06

จากตารางที่ 15 พนวจ ในกลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่เคยมีบาดแผล จะมีความรู้สึกเย็นผิดปกติ ความรู้สึกเหมือนมีเข็มทิ่มที่ผิวนังมากกว่ากลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่ไม่เคยมีบาดแผล โดยมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p = .05$

ตารางที่ 16 แสดงผลการตรวจสอบประสิทธิภาพความรู้สึกที่เท้าด้วย monofilament ระหว่างผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล

ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพความรู้สึก	กลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผล (%)	กลุ่มที่เคยมีบาดแผล (%)	p
ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพ	17.80	27.00	0.29
ผิดปกติตั้งแต่ 4 ถึง 10*			
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 1	15.50	18.90	0.53
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 2	14.70	24.30	0.13
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 3	14.00	21.60	0.20
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 4	13.20	24.30	0.07
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 5	17.80	29.70	0.08
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 6	15.50	21.60	0.31
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 7	12.40	13.50	0.78
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 8	14.00	21.60	0.20
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 9	37.20	29.70	0.60
ผิดปกติที่เท้าขาว ตำแหน่งที่ 10*	11.60	27.00	0.01
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 1 *	18.60	35.10	0.02
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 2 *	15.50	29.70	0.03
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 3	14.00	21.60	0.18
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 4	20.20	27.00	0.29
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 5 *	18.60	32.40	0.04
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 6	19.40	29.70	0.13
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 7	9.30	16.20	0.22
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 8	13.20	24.30	0.07
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 9	39.50	32.40	0.57
ผิดปกติที่เท้าซ้าย ตำแหน่งที่ 10 *	11.60	32.40	0.001

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผลมีแนวโน้มที่จะมีความผิดปกติที่เท้ามากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผล โดยในบางตำแหน่ง(*)จะมีความผิดปกติมากกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p = .05$

ตารางที่ 17 แสดงผลการตรวจสภาพผิวนังและเล็บ, การตรวจชี้พจรและความผิดปกติที่เท้า,
การตรวจสภาพรองเท้า ของผู้ป่วยเบาหวานกลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผลและกลุ่มที่เคยมีบาดแผล

รายการการตรวจ	กลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผล (%)	กลุ่มที่เคยมีบาดแผล (%)	p
สภาพผิวนังผิดปกติ *	15.50	29.70	0.03
สภาพเล็บมือผิดปกติ	24.80	24.30	0.84
สภาพเล็บเท้าผิดปกติ *	29.50	45.90	0.03
ผลการตรวจชี้พจร คล้ำไม่พับ			
เท้าขวา DP (Dorsalis pedis) *	11.60	24.30	0.01
PT (Posterior tibial)*	7.80	13.50	0.02
เท้าซ้าย DP (Dorsalis pedis)	7.00	5.40	0.06
PT (Posterior tibial)*	7.80	16.20	0.01
เท้าผิดรูปหรือพิการ	0.80	2.70	0.38
สภาพรองเท้าไม่เหมาะสม	42.60	43.20	0.62

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มผู้ป่วยเบาหวานที่เคยมีบาดแผลมีความผิดปกติของสภาพผิวนัง,
เล็บเท้า, ชี้พจรที่เท้าบางตำแหน่ง(*) มากกว่ากลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ $p = .05$

ตารางที่ 18 แสดงความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติในการคุณภาพเบื้องต้นของผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา แยกกลุ่มระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยมีบادแผล (G1) และกลุ่มที่เคยมีบادแผล (G2)

ข้อ ค่า ตาม	ความรู้ความเข้าใจ (%)				p	ระดับการปฏิบัติ (%)								p		
	ทราบ		ไม่ทราบ			G1	G2	1		2		3		4		
	G1	G2	G1	G2				G1	G2	G1	G2	G1	G2			
1	97.6	94.6	2.4	5.4	0.32	74	75.7	13.8	10.8	4.9	2.7	7.3	10.8	0.83		
2	91.2	86.5	8.8	13.5	0.37	62.7	66.7	21.2	13.9	5.9	5.6	10.2	13.9	0.74		
3	64.6	51.4	35.4	48.6	0.15	54.2	46.7	14	10	9.3	16.7	22.4	26.7	0.60		
4	96	94.4	4	5.6	0.65	71.2	80.6	12.7	8.3	1.7	2.8	14.4	8.3	0.59		
5	100	100	0	0	-	87.2	83.8	7.2	13.5	4	2.7	1.6	0	0.64		
6	100	97.3	0	2.7	0.23	63.2	64.9	15.2	13.5	15.2	16.2	6.4	5.4	0.99		
7	100	97.3	0	2.7	0.23	91.9	91.7	0.8	2.8	1.6	0	5.7	5.6	0.72		
8	100	97.3	0	2.7	0.23	83.2	94.6	5.6	2.7	6.4	0	4.8	2.7	0.43		

จากตาราง ที่ 18 พบว่า ผู้ป่วยเบาหวานที่เคยมีบادแผลและไม่เคยมีบادแผล มีความรู้ความเข้าใจ และมีการปฏิบัติด้านการคุณภาพเบื้องต้นอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

ตารางที่ 19 แสดงความรู้ความเข้าใจและระดับการปฏิบัติในการป้องกันการเกิดบาดแผลของผู้ป่วยเบาหวาน โดยแยกกลุ่มระหว่างกลุ่มที่ไม่เคยมีบาดแผล (G1) และกลุ่มที่เคยมีบาดแผล (G2) ที่มารับบริการ ณ ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อ คํา ตาม	ความรู้ความเข้าใจ (%)				p	ระดับการปฏิบัติ (%)								p		
	ทราบ		ไม่ทราบ			1	2		3		4					
	G1	G2	G1	G2		G1	G2	G1	G2	G1	G2	G1	G2			
1	92	100	8	0	0.12	73.2	77.8	17.1	16.7	7.3	5.6	2.4	0	1		
2	87.3	91.7	12.7	8.3	0.57	63.4	63.9	19.5	25	9.8	2.8	7.3	8.3	0.55		
3	94.4	91.4	5.6	8.6	0.45	73.2	68.6	17.1	14.3	8.9	14.3	0.8	2.9	0.47		
4	74.4	91.7	25.6	8.3	0.03*	68.9	79.4	14.3	5.9	7.6	11.8	9.2	2.9	0.33		
5	74.4	81.1	25.6	18.9	0.40	46	34.3	11.5	2.9	16.8	34.3	25.7	28.6	0.07		
6	64.2	65.7	35.8	34.3	0.87	46.2	46.9	15.4	3.1	16.2	21.9	22.2	28.1	0.29		
7	77.6	83.3	22.4	16.7	0.46	69.7	63.9	10.1	16.7	7.6	11.1	12.6	8.3	0.56		
8	76.2	83.3	23.8	16.7	0.37	63.9	67.6	16.8	10.8	6.7	8.1	12.6	13.5	0.86		
9	95.2	94.6	4.8	5.4	1	76.6	86.1	11.3	2.8	4.8	5.6	7.3	5.6	0.47		
10	94.4	97.2	5.6	2.8	0.69	76.4	70.3	13.8	16.2	5.7	13.5	4.1	0	0.29		
11	83.3	88.9	16.7	11.1	0.41	65.3	57.1	9.7	14.3	8.9	17.1	16.1	11.4	0.38		
12	63	72.2	37	27.8	0.31	26.1	17.1	6.3	14.3	20.7	22.9	46.8	45.7	0.39		
13	89.7	86.5	10.3	13.5	0.56	64.5	62.9	17.7	17.1	6.5	8.6	11.3	11.4	0.96		
14	81	86.5	19	13.5	0.44	49.6	48.6	17.6	10.8	15.1	10.8	17.6	29.7	0.36		
15	81.1	86.5	18.9	13.5	0.45	42.9	55.9	13.4	11.8	19.3	17.6	24.4	14.7	0.53		

จากตารางที่ 19 พนวณว่า ผู้ป่วยเบาหวานที่เคยมีบาดแผลและไม่เคยมีบาดแผลมีความรู้ความเข้าใจและระดับการปฏิบัติในการป้องกันการเกิดบาดแผล อยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกัน

บทที่ 5

สรุปผล อกิประาย ข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลจะเห็นว่าสาเหตุของบากแพลงในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการที่ห้องทำแพลง แผนกอุบัติเหตุ - ฉุกเฉิน ส่วนใหญ่เกิดจากอุบัติเหตุ แต่ที่เกิดขึ้นเองหรือไม่ทราบสาเหตุนั้นมีสัดส่วนสูงเช่นกัน เนื่องจากผู้ป่วยเบาหวานมักจะมีภาวะ Peripheral neuropathy ทำให้เวลาไปกระแทกกระแทกอะไรโดยไม่รู้ตัวเกิดเป็นบากแพลงขึ้น หรือบางครั้งเกิดจากสภาพผิวหนังที่ผิดปกติทำให้แห้งแตกกลاختเป็นแพลงขึ้น ส่วนตำแหน่งที่เกิดบากแพลงคือตำแหน่งที่เท้าและขาเป็นส่วนใหญ่ซึ่งเป็นตำแหน่งที่มีโอกาสกระแทกกระแทกได้มากและมีภาวะ Peripheral neuropathy หรือสภาพผิวหนังที่ผิดปกติจากการขาดการดูแลเอาใจใส่ได้มากกว่าตำแหน่งอื่นๆ

ข้อมูลที่เก็บจากผู้ป่วยเบาหวานที่มารับการรักษาที่คลินิกโรคเบาหวาน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา ระหว่างวันที่ 1 กรกฎาคม - 31 ตุลาคม 2546 พนаемพหุภูมิมากกว่า เพศชาย สัดส่วนประมาณ 2:1 ส่วนใหญ่อายุ ≥ 60 ปี ส่วนใหญ่จึงการศึกษาระดับประถมศึกษา และไม่ได้ประกอบอาชีพ และจะมีโรคอื่นๆ เป็นร่วมกับโรคเบาหวาน โดยพบโรคความดันโลหิตสูงมากที่สุด ผลการตรวจสภาพผิวหนัง สภาพเล็บมือและเท้า พนความผิดปกติในสัดส่วนที่สูง (17.8 – 32.2 %) พนว่าผู้ป่วยมีสภาพรองเท้าไม่เหมาะสมถึง 34.5 % ผลการตรวจถีนไฟฟ้าหัวใจผิดปกติสูงถึง 26.6 % แต่พน foot deformities และการตรวจตาผิดปกติน้อย ส่วนชีพจรที่เท้าค่อนไม่ได้ 6.3 – 13.8 % ประวัติทางประวัติทางระบบประสาทรับความรู้สึกผิดปกติค่อนข้างสูง 9.8 – 56.3 % แล้วแต่ชนิดของความรู้สึกที่ผิดปกติ ผลการตรวจน้ำมันร้อนที่เท้าด้วย monofilament ผิดปกติค่อนข้างสูง 12.5 – 39.3 % แล้วแต่ตำแหน่งที่ตรวจ สำหรับเรื่องความรู้สึกความเข้าใจและการปฏิบัติตัวในการป้องกันการเกิดบากแพลงและการดูแลบากแพลงเบื้องต้นนั้นส่วนใหญ่จะมีความรู้สึกความเข้าใจและปฏิบัติทุกครั้ง

จากการเปรียบเทียบข้อมูลระหว่างกลุ่มผู้ป่วยที่มีประวัติเคยมีบากแพลงและที่ไม่มีประวัติเคยมีบากแพลง พนว่าสัดส่วนเพศชายเพคหญิง อายุ การศึกษา อาชีพ ระยะเวลาการเป็นเบาหวาน โรคอื่นที่เป็นร่วม การตรวจพนความผิดรูปหรือพิการ สภาพรองเท้า การปฏิบัติตัวในการป้องกัน

การเกิดนาดแพล และการคูดเลบากแพลเบื้องต้น ผลการตรวจ FPG และ HbA_{1C} ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ส่วนประวัติความผิดปกติของระบบประสาทรับความรู้สึก สภาพผิวนังและเล็บ ชี้พจรที่เท้า ผลการตรวจความรู้สึกที่เท้า พบว่ามีความแตกต่างของย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในบางตำแหน่งโดยกลุ่มที่มีประวัติเคยมีนาดแพลมีความผิดปกติมากกว่ากลุ่มที่ไม่มีประวัติเคยมีนาดแพล แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้มีแนวโน้มที่จะเป็นปัจจัยเสี่ยงในการทำให้เกิดนาดแพลในผู้ป่วยเบาหวาน ซึ่งมีความสำคัญในการที่จะวางแผนป้องกันการเกิดนาดแพลต่อไป

ดังนั้นจะเห็นว่าสาเหตุของการเกิดนาดแพลและปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดนาดแพลในผู้ป่วยเบาหวานเป็นสิ่งที่สามารถป้องกันได้ ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. เนื่องจากสาเหตุส่วนใหญ่ของการเกิดนาดแพลมาจากอุบัติเหตุเป็นหลัก จึงควรให้ความรู้ในเรื่องการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการบาดเจ็บจากอุบัติเหตุต่างๆ
2. การควบคุมระดับน้ำตาลให้อยู่ในเกณฑ์ปกติ เพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนจากโรคเบาหวาน โดยเฉพาะ Peripheral neuropathy ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงสำคัญต่อการเกิดนาดแพล
3. ควรมีการตรวจสภาพผิวนังและเล็บ ชี้พจรที่เท้า สภาพรองเท้า ตรวจความรู้สึกทางระบบประสาทโดยเฉพาะที่เท้าเป็นระยะๆ พร้อมกับให้คำแนะนำในการคูดแลเท้าด้วยตนเอง และทำการรักษาถ้ามีความผิดปกติเกิดขึ้น เพื่อป้องกันการเกิดนาดแพล

บรรณานุกรม

ธิติ สนับนุญ. (2545). ระบบวิทยาของโรคเบาหวาน. ใน วิทยา ศรีคามา (บรรณาธิการ), การดูแลรักษาผู้ป่วยเบาหวาน (หน้า 15 – 19). กรุงเทพมหานคร : โรงพยาบาลสัมพันธ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยา ศรีคามา, และพันธ์ศักดิ์ กังสวิวัฒน์. (2541). การวินิจฉัยและแปรเปลี่ยนของโรคเบาหวาน ใน วิทยา ศรีคามา (บรรณาธิการ), การดูแลรักษาผู้ป่วยเบาหวาน (หน้า 1 – 15). กรุงเทพมหานคร : โรงพยาบาลสัมพันธ์ยุนิตี้ พับลิเคชั่น.

วิทยา ศรีคามา, และ พันธ์ศักดิ์ กังสวิวัฒน์ (2541). การดูแลรักษาเท้าในผู้ป่วยเบาหวาน. ใน วิทยา ศรีคามา (บรรณาธิการ), การดูแลรักษาผู้ป่วยเบาหวาน (หน้า 179– 184). กรุงเทพมหานคร : โรงพยาบาลสัมพันธ์ยุนิตี้ พับลิเคชั่น.

วรรณ วงศ์ดาวรัตน์. (2545). การวินิจฉัยและแบ่งประเภทของโรคเบาหวาน. ใน วิทยา ศรีคามา (บรรณาธิการ), การดูแลรักษาผู้ป่วยเบาหวาน (หน้า 1 - 14). กรุงเทพมหานคร : โรงพยาบาลสัมพันธ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศรีนวล มาศย์สมบัติ. (2538). ผลของการให้ข้อมูลอย่างมีแบบแผนต่อการรับรู้และการปรับตัวของผู้ป่วยเบาหวานที่มีแพลต. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร์มหावิทยาลัยศรีนครินทร์. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศรีอุไร ปรมาธิคุล. (2545). OVERVIEW OF DIABETIC FOOT. ใน การดูแลสุขภาพเท้าในผู้ป่วยเบาหวาน. การประชุมวิชาการ ชุมชนผู้ให้ความรู้โรคเบาหวาน สมาคมต่อไปเรื่องแห่งประเทศไทย.

ศักดิ์ชัย จันทร์อมรภูต, และเทว ทิมະทองคำ. (2544). การตรวจเท้าด้วย monofilament ในผู้ป่วยเบาหวาน.

ศุนย์ข้อมูลข่าวสารสาธารณสุข. (2545). จำนวนและอัตราตายต่อประชากร 100,000 คน ตามสาเหตุการตาย พ.ศ. 2540 – 2544. สำนักนโยบายและแผนสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข.

American Diabetes Association.(2002). Diabetes care,Clinical Practice Recommendation.

The journal of clinical and Applied Research and Education,25(supplement 1)

Borssen,B.,Bergenheim,T.,Lithner,F. The epidemiology of foot lesions in diabetic patients

Aged 15 – 50 years.Diabetic Med. 1990 Jun ; 7(5) : 438-444

- Logerto,F.W.,et al.(1992) Trends in the care of diabetic foot : Expanded the role of arterial Reconstruction. Arch Surg 127 : 5(617-621)
- Margolis,D.J.,et al.(2002) Diabetic Neuropathic Foot Ulcers:The association of wound size, Wound duration, and wound grade on healing. Diabetes care,25(10),1835-1839
- Moss, S.E.,Klein,B.E.(1992) The prevalence and incidence of lower extremity amputation in Diabetic population. Arch Intern Med 152: 610 – 616
- Muller,I.S.,et al.(2002) Foot ulceration and lower limb amputation in type 2 Diabetic patients in Dutch primary health care.Diabetès care,25(3),570-574
- Reiber, G.E.(1996) Epidemiology of the Diabetic foot. Fifth edition,Stanford University,2-13
- Rith-Najarian, S.J.,Stolusky,T.,Gohdes,D.M.(1992) Identifying diabetic patients at high risk for Lower extremities amputation in primary health care setting. Diabetic care 15(10):1386 -1389
- Wallace,C.,et al.(2002) Incidence of Falls, Risk factors for Falls, and Fall related Fractures in Individuals with Diabetes and prior foot ulcer.Diabetes care,25(11),1983-1986
- Wild,S.,et al.(2000) Global burden of Diabetes Mellitus in the year 2000. The global burden of Disease 2000. World Health Organization.

ภาคผนวก

คำชี้แจงเพื่อขอเชิญแก่ผู้ถูกวิจัย

โครงการวิจัยเรื่อง ลักษณะของการเกิดบาดแผลและพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวาน

การศึกษาวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวาน และพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลในผู้ป่วยเบาหวานที่มารับบริการการตรวจรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอกและอุบัติเหตุฉุกเฉิน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

หากท่านเข้าร่วมการวิจัยนี้ท่านจะได้รับการซักประวัติ การตรวจร่างกาย และการตรวจทางห้องปฏิบัติการ เพื่อหาภาวะเสี่ยงต่อการเกิดบาดแผล ได้รับการซักถามเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติตัวในการป้องกันการเกิดบาดแผลและการดูแลบาดแผล โดยข้อมูลเฉพาะของท่านจะเป็นความลับและจะเปิดเผยเฉพาะในรูปแบบของการสรุปผลการวิจัยเท่านั้น

ประโยชน์ที่ท่านจะได้รับจากการวิจัยนี้คือ ท่านจะได้รู้ถึงภาวะเสี่ยงของท่านต่อการเกิดบาดแผลและการรักษา รวมทั้งได้รับความรู้ที่ถูกต้องในการปฏิบัติตัวเพื่อป้องกันการเกิดบาดแผล และการดูแลบาดแผล ทั้งนี้ถ้าท่านได้รับการรักษาและการปฏิบัติตัวอย่างถูกต้อง ความเสี่ยงในการเกิดบาดแผลและการแพร่กระจายจากบาดแผลจะลดลง

ท่านสามารถถอนตัวจากการเข้าร่วมการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้โดยไม่มีผลกระทบต่อการรักษาตามปกติที่ได้รับจากโรงพยาบาล

หากท่านมีปัญหา ข้อสงสัยใดๆ โปรดซักถามคณะผู้วิจัยได้ทันที หรือติดต่อผู้วิจัยได้ที่

นายแพทย์วิจิตร ตนสวัสดิ์

ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

โทร. 0-3839-0580 ต่อ 703, 522

ใบยินยอมให้ทำการสัมภาษณ์ / เก็บข้อมูล

ข้าพเจ้า (นาย, นาง, นางสาว) นามสกุล อายุ ปี
 ได้รับฟังคำอธิบายจาก (ชื่อผู้อธิบาย) ว่า ข้าพเจ้าเป็น
 บุคคลหนึ่งที่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลสำหรับการศึกษาวิจัยในชุดโครงการวิจัย เรื่อง รูปแบบการจัดการ
 โรคเบาหวานผสานพัฒนาของศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ ร่วมกับ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนรภा
 ในโครงการวิจัยย่อๆ เรื่อง "ลักษณะของการเกิดบาดแผลและพฤติกรรมการป้องกันการเกิดบาดแผลใน
 ผู้ป่วยเบาหวาน" ว่า มีข้อตอนอย่างไรบ้าง โดยข้อความที่อธิบายประกอบด้วย

1. วัตถุประสงค์ วิธีการศึกษาและระยะเวลาที่ทำการศึกษา
2. ข้อตอนและวิธีปฏิบัติตัวที่ข้าพเจ้าต้องปฏิบัติ
3. ผลข้างเคียงหรืออันตรายที่อาจเกิดขึ้นจากการศึกษาวิจัยนี้
4. การรักษาความลับของข้อมูล

ซึ่งข้าพเจ้าได้รับทราบรายละเอียดต่างๆ และมีความยินดีที่จะให้ความร่วมมือในการตอบแบบ
 สัมภาษณ์ดังกล่าวเพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม โดยข้าพเจ้ามีสิทธิจะปฏิเสธการตอบแบบสอบถามเมื่อใด
 ก็ได้ที่ข้าพเจ้าต้องการ และจะไม่มีผลใด ๆ ต่อความเป็นอยู่ของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าสามารถถอนตัวจากการเข้า
 ร่วมวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ โดยไม่มีผลกระทบต่อการรักษาตามปกติที่ได้รับจากโรงพยาบาล

ลงชื่อ ผู้ให้ข้อมูลวิจัย

(.....)

ลงชื่อ ผู้สัมภาษณ์

(.....)

ลงชื่อ พยาน

(.....)

เลขที่แบบสัมภาษณ์ □ □ □

HN.....

**แบบสอบถามชุดโครงการวิจัย
“รูปแบบการจัดการโรคเบาหวานผู้สูงอายุ”**

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามในชุดโครงการวิจัย “รูปแบบการจัดการโรคเบาหวานผู้สูงอายุ” ของศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ ร่วมกับ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ข้อมูลของท่านจะถูกปิดเป็นความลับ และนำมาแสดงผลเป็นภาพรวมของการสรุปผลการวิจัยเท่านั้น
3. แบบสอบถามประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
 - ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดบาดแผลและการป้องกัน
4. โปรดกรอกข้อมูล หรือใส่เครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด และ/หรือ ระบุให้ความลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

ผู้สัมภาษณ์.....

วันที่.....

HN.....

อนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. ชื่อ (นาย/นาง/นางสาว) นามสกุล

2. อายุ ปี

3. เพศ 1. ชาย 2. หญิง

4. น้ำหนัก (ปัจจุบัน) กิโลกรัม

น้ำหนัก (ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา)

ครั้งที่ 1 กิโลกรัม (ชั้นเมื่อวันที่ เดือน 2546)

ครั้งที่ 2 กิโลกรัม (ชั้นเมื่อวันที่ เดือน 2546)

ครั้งที่ 3 กิโลกรัม (ชั้นเมื่อวันที่ เดือน 2546)

ครั้งที่ 4 กิโลกรัม (ชั้นเมื่อวันที่ เดือน 2546)

ครั้งที่ 5 กิโลกรัม (ชั้นเมื่อวันที่ เดือน 2546)

ครั้งที่ 6 กิโลกรัม (ชั้นเมื่อวันที่ เดือน 2546)

ครั้งที่ 7 กิโลกรัม (ชั้นเมื่อวันที่ เดือน 2546)

ครั้งที่ 8 กิโลกรัม (ชั้นเมื่อวันที่ เดือน 2546)

5. ส่วนสูง เซนติเมตร (หศนิยม 1 ตำแหน่ง)

6. BMI Kg/m²

7. สถานภาพ 1. โสด 2. แต่งงาน
 3. ม่าย / หย่าร้าง 4. อื่นๆ(ระบุ).....

8. ลักษณะครอบครัวของท่าน

- 1. อายุคนเดียว
- 2. ครอบครัวเดียว (ประกอบด้วยท่าน คู่สมรส และบุตร)
- 3. ครอบครัวขยาย (ประกอบด้วยท่าน คู่สมรส ครอบครัวของบุตร หรือญาติพี่น้อง)
- 4. อายุกับผู้อื่นที่ไม่ใช่ญาติ

9. สถานภาพในครอบครัวของท่าน

- 1. หัวหน้าครอบครัว 2. สามี/ภรรยาเจ้าของบ้าน
- 3. ญาติเจ้าของบ้าน 4. ผู้อาศัย

10. ปัจจุบันผู้ที่ดูแลและใกล้ชิดท่าน คือ

- 1. คู่สมรส (สามี/ภรรยา)
- 2. บุตร หรือบุตรบุญธรรม
- 3. ญาติ
- 4. บุคคลที่อาชญาอยู่ในเรือนเดียวกัน(ที่ไม่ใช่คู่สมรส / บุตร/ญาติ)ระบุ.....
- 5. ไม่มีผู้ดูแล (ระบุเหตุผล).....

11. วุฒิการศึกษา

- 1. ไม่ได้เข้ารับการศึกษา
- 2. ระดับประถมศึกษา
- 3. ระดับมัธยมศึกษา
- 4. ระดับปวช. / ปวส. / อนุปริญญา
- 5. ระดับปริญญาตรี
- 6. สูงกว่าระดับปริญญาตรี

12. อารชีพ

- 1. ไม่ได้ประกอบอาชีพ
- 2. รับจ้าง
- 3. รับราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- 4. ค้าขาย
- 5. เกษตรกร (ทำไร่ ทำสวน ทำนา ประมง)
- 6. ธุรกิจส่วนตัว
- 7. อื่นๆ (ระบุ).....

13. รายได้ของครอบครัวท่านเฉลี่ยต่อเดือน บาท

14. ปัจจุบันท่านมีรายได้ส่วนตัวต่อเดือน

- 1. ไม่มีรายได้
- 2. มีรายได้ บาท / เดือน

15. ท่านมีรายได้มาจากการแหล่งใดเป็นหลัก

- 1. บุตรหลาน
- 2. ทำงานด้วยตนเอง
- 3. ญาติพี่น้อง
- 4. ค่าเช่า ดอกเบี้ย
- 5. พินบ้านนา
- 6. อื่นๆ ระบุ

16. ความเพียงพอของรายได้

- 1. ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น และมีหนี้สิน
- 2. ไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่ายที่จำเป็น แต่ไม่มีหนี้สิน
- 3. เพียงพอ ไม่มีเงินเก็บ และมีหนี้สิน
- 4. เพียงพอ มีเงินเก็บ และมีหนี้สิน
- 5. เพียงพอ มีเงินเก็บ และไม่มีหนี้สิน

17. ลักษณะการรักษาพยาบาลของท่าน

- 1. เมิกได้ (ข้าราชการ / รัฐวิสาหกิจ / อื่นๆ) 2. ประกันสังคม
- 3. ประกันสุขภาพด้านหน้า (30 นาทีรักษาทุกโรค) 4. ชำระค่ารักษาพยาบาลเอง
- 5. อื่นๆ (ระบุ)

18. มีปัญหาเกี่ยวกับค่ารักษาพยาบาลหรือไม่ ? อาย่างไร ? ใครเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องค่ารักษาพยาบาล

- 1. ไม่มี
- 2. มี (ระบุ)

19. ปีจุบันท่านพักอยู่บ้านเลขที่ถนน.....ซอย.....
หมู่บ้าน.....ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัดชลบุรี
หมายเลขโทรศัพท์.....
20. บ้านท่านอยู่ห่างจากโรงพยาบาลประมาณ.....กิโลเมตร
21. สภาพแวดล้อมบริเวณบ้านพักเป็นอย่างไร
 1. บ้านจัดสรร 2. ห้องແറາ / ตึกແറາ
 3. คอนโดมิเนียม / ห้องเช่า 4. บ้านสร้างเอง
 5. อื่นๆ ระบุ.....
22. ท่านเดินทางมาโรงพยาบาลอย่างไร?
 1. มากับเดียว
 2. มีคนพามา (ระบุ).....
23. ท่านได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตัวขณะเป็นโรคเบนหวาน จากใครบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. แพทย์ 2. พยาบาลประจำคลินิกเฉพาะโรค
 3. นักโภชนาการ 4. ผู้ป่วยโรคเบนหวาน
 5. ญาติพี่น้อง และเพื่อนๆ 6. สื่อวิทยุ โทรทัศน์ และเอกสารต่างๆ
 7. อื่นๆ ระบุ.....
24. ท่านได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับ การปฏิบัติตัวขณะเป็นโรคเบนหวาน เรื่องใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 1. การรับประทานยา 2. การควบคุมอาหาร
 3. การออกกำลังกาย 4. การจัดการกับความเครียด
 5. อื่นๆ ระบุ.....
25. เริ่มเป็นเบนหวานเมื่อปี พ.ศ. (ตั้งแต่ได้รับการวินิจฉัยครั้งแรก)
26. เริ่มเป็นเบนหวานครั้งแรก เมื่ออายุปี
27. ระยะเวลาที่เป็นเบนหวานปี
28. รักษาที่คลินิกโรคเบนหวาน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ ม.บูรพา ตั้งแต่ปี พ.ศ.
29. วันการรักษาที่ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพอย่างต่อเนื่องหรือไม่
 1. ต่อเนื่อง
 2. ไม่ต่อเนื่อง เพราะ.....
30. ภายในระยะเวลา 1 ปี ท่านรักษา ณ สถานพยาบาลกี่แห่ง
 1. แห่งเดียว (ที่ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ)
 2. มากกว่า 1 แห่ง (ระบุ).....
31. ประวัติการเป็นแพลจากเบนหวาน
 1. ไม่เคย
 2. เคย (ระบุ).....

HN.....

อนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดบาดแผลและการป้องกันภาวะแทรกซ้อน/โรคที่เป็นร่วม 1. ไม่มีประวัติหรืออาการของภาวะแทรกซ้อน/โรคที่เป็นร่วม 2. มีภาวะแทรกซ้อน/โรคที่เป็นร่วม 2.1 Hypertension..... 2.1.1 controlled 2.1.2 uncontrolled 2.2 Heart disease..... 2.2.1 Ischemic heart disease 2.2.2 Others (ระบุ)..... 2.3 Retinopathy 2.4 Nephropathy..... 2.5 Peripheral neuropathy แบบได.....

บริเวณที่เป็น.....

 2.6 claudication บวชขณะเดิน..... 2.7 Peripheral vascular disease..... 2.8 Diabetic ulcer เป็น.....ครั้ง

ตำแหน่งที่เป็น ครั้งที่ 1..... ครั้งที่ 2.....

ครั้งที่ 3.....

ครั้งหลังสุดเริ่มเป็นวันที่/...../..... ยังไม่หาย หาย เมื่อวันที่/...../.....การตรวจร่างกาย

1. สภาพผิวน้ำ

 1. ปกติ 2. ผิดปกติ (แบบไดและตำแหน่งได) 2.1 Dryness 2.2 Redness 2.3 Warmth..... 2.4 Swelling 2.5 Callus 2.6 Maceration..... 2.7 Fissure 2.8 Pre – ulceration 2.9 Ulcer..... 2.10 อื่นๆ (ระบุ).....

2. บาดแผลที่ผิวน้ำ (ทำ Would c/s ทุกราย)

 1. ไม่พบ 2. พบร (ระบุ)

ตำแหน่ง..... ตำแหน่ง.....

ขนาด (กว้าง X ยาว cm.)..... ลูปร่าง.....

ฐานแผล.....

ขอบแผล.....

ความลึก.....

1. ระดับ 1
 2. ระดับ 2
 3. ระดับ 3

ลักษณะการขาดเลือด.....

การติดเชื้อ.....

ผลการเพาะเชื้อ..... วันที่.....

เป็นมานานเท่าไร..... เริ่มเป็นวันที่.....

การรักษา.....

1. Dressing 2. Antibiotics
 3. Debridement 4. Amputation
 5. อื่นๆ (ระบุ).....

3. สภาพเด็บ

- มือ

1. normal
 2. abnormal....(แบบได้และนิ่วใหญ่)
 2.1 thick 2.2 too long.....
 2.3 ingrown 2.4 infected.....
 2.5 Other (ระบุ).....

- เท้า

1. normal
 2. abnormal.... (แบบได้และนิ่วใหญ่)
 2.1 thick 2.2 too long.....
 2.3 ingrown 2.4 infected.....
 2.5 Other (ระบุ).....

4. การตรวจเท้า

4.1 Pedal pulses (Palpation) Posterior tibial : Rt..... Lt.....

(p = Present)

(A = Absent) Dorsalis pedis : Rt..... Lt.....

4.2 Foot deformities

ไม่พบ

พบ(ระบุ).....

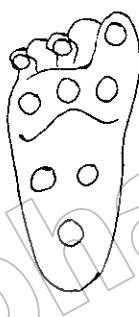
4.3 Sensory examination (Monofilament)

ปกติ

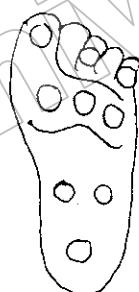
ผิดปกติ (ระบุ).....

+ = รู้สึก

- = ไม่รู้สึก

ขวา

ซ้าย

ประเมินสภาพรองเท้า :

1. เหมาะสม

2. ไม่เหมาะสม

2.1 ควรเปลี่ยนรองเท้าใหม่ที่หายใจได้จากห้องคลาด

2.2 ควรใส่ Inserts

2.3 ควรเปลี่ยนเป็นรองเท้าตัดพิเศษ

แบบประเมินความรู้ความเข้าใจและภาระปฏิบัติในการป้องกันภัยการเกิดเหตุ

1. ชีวภาพนิจจังหวัด

2. ชีวภาพนิจจังหวัดและภัยการที่สำคัญ

พอดีกรรรม / การปฏิบัติ	ความรู้ความเข้าใจ	ความต้องการปฏิบัติ			สร้างต่อไป
		ทราบ	ไม่ทราบ	เกือบทุกวัน/ ทุกครั้ง	
1. หลักสูตรสังกัดกระทรวงทุรกามเมืองที่แสดงถือความต้องการปฏิบัติเดิมๆ					
2. ตระหนัสสูงมาก ชื่อและตำแหน่งที่อยู่ในสังกัดทุกท่าน โดยเฉพาะ ตามช่องทางนี้มีให้ฟัง ฝ่ายนึง ฝ่ายนึง เล็บมือ เส้นเข้า เพื่อคุ้มครอง รักษาด้วย นิรภัยต้องแสดงให้รู้					
3. ทำความสนับสนุนและทำแฟลชดานนิรภัยและนิรภัยให้ตัวของตัวเอง ส้าง และหันไปด้านหลัง					
4. ไม่ใช่แค่ตระหนัยและทิ้งทิ่งแต่ต้องดำเนินการให้ด้วยตัวของ ตัวเอง					
5. ถ้าเกิดเหตุ ทางน้ำมีช่องรั่วไหลแตก					
6. "ไม่ใช่ห่วงหรือเน็งพับเพียบ"					
7. "ไม่สามารถรับและย้ายหัวใจของเปรษ์(รวมสุนัขในไป) เนื่องจาก ไม่เลือดให้ผลลัพธ์แม่นๆ"					
8. "ไม่เดินริมน้ำเพื่อรับหรือการสูบน้ำด้วยมือทั้งสองข้าง"					
9. เห็นเดินทางที่ไป เหตุการณ์ภัยธรรมชาติที่ไม่รู้อยู่แล้วตามมาด้วย ภัยทางอากาศทำให้เกิดแต่ล้า					

ความรู้ความเข้าใจและภาระปฏิบัติงานในการดูแลคนตาแหนง

1. ลักษณะจ้างผู้ป่วย

2. ลักษณะจ้างผู้ป่วยและญาติที่ดูแล

พนักงาน / ภาระปฏิบัติ	ความรู้ความเข้าใจ				ความต้องการปฏิบัติ	สาเหตุที่ทราบแต่ไม่ปฏิบัติ
	ทราบ	ไม่ทราบ	ຖกวน/ ຖกครับ	เกือบทกวน/ เกือบทกครับ		
1. เมื่อเกิดบัดแดง ในรีบปรึกษาเต็มที่ แล้วควรปรึกษาแพทย์						
2. เมื่อมีบาดแผลเล็กๆ ควรทำความสะอาดด้วยน้ำยาลับบู และดูแลให้แห้งอย่างสม่ำเสมอ						
3. ห้ามใช้ยาเด้ง ยาเหลือง ทิงเจอร์ หรือตีนหายาเสื่อม ฉะนั้นจะเสียหาย						
4. ควรทำแผลทุกวันที่โรงพยาบาล การนี้ที่แนะนำให้ห้องผู้ป่วย ไม่ควรทำแผลเองที่บ้าน						
5. รับประทานยาสามเณรตามที่แพทย์สั่ง						
6. ควรบดยาให้ละเอียดมาก เช่น ยาตาน ยาไวน์						
7. งดสูบบุหรี่						
8. งดดื่มน้ำแข็งและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์						

แผนการรักษา (ระบุ)

ลายเซ็น.....

(.....)

กูมือสำหรับผู้เก็บข้อมูล

ตอนที่ 3 การเกิดบาดแผลและการป้องกัน

ภาวะแทรกซ้อน

คุประวัติจากเวชระเบียนและข้อความจากผู้ป่วยหรือญาติ

ถ้ามีภาวะแทรกซ้อน ให้ระบุอย่างละเอียดที่สุดเท่าที่จะทำได้ เช่น

- Heart disease ให้ระบุว่าเป็น Ischemic heart disease หรือ Cardiomyopathy หรืออื่น ๆ

- Claudiation ให้ถ้าผู้ป่วยว่ามีอาการปวดขาเวลาเดินมาก ๆ และเวลาที่นั่งพักหายปวดหรือไม่ ถ้าเป็นเป็นที่ขาทั้งขา

- Hypertension ให้ระบุด้วยว่าสามารถควบคุมความดันโลหิตได้หรือไม่ ถ้าควบคุมได้ ให้ระบุ Controlled

- ถ้าควบคุมไม่ได้ ให้ระบุ Uncontrolled

- Retinopathy ให้ระบุด้วยว่า เป็นความผิดปกติแบบใด

- Nephropathy ให้ระบุด้วยว่า เป็นความผิดปกติแบบใด

- Peripheral neuropathy ให้ระบุด้วยว่ามีอาการแบบใด ชา หรือเจ็บปวดหรือความรู้สึกผิดปกติอื่น ๆ และเป็นที่บริเวณใด ส่วนใดของร่างกาย

- Peripheral vascular disease ให้ระบุด้วยว่าเป็นแบบใด เช่น arterial occlusion หรือ venous thrombosis

- Diabetic ulcer ให้ระบุว่าเป็นมาทั้งหมดกี่ครั้ง แต่ละครั้งเป็นที่ตำแหน่งใด ครั้งหลังสุดเริ่มเป็นวันที่

- ขณะนี้หายหรือยัง ถ้าหายแล้ว หายเมื่อวันที่

- ภาวะแทรกซ้อนอื่น ๆ (ระบุ) เช่น osteomyelitis เป็นต้น

การตรวจร่างกาย

1. สภาพผิวนัง

ให้ถ้ามีข้อมูลจากผู้ป่วยร่วมด้วยว่ามีบริเวณส่วนใดของร่างกายที่ผิวนังผิดปกติ หรือไม่ ร่วมกับการตรวจร่างกาย โดยเน้นผิวนังบริเวณแขนและขาเป็นพิเศษ ถ้าผิดปกติให้ระบุให้ชัดเจนว่าผิดปกติแบบใดและบริเวณใด

Dryness	หมายถึง	สภาพผิวนังที่แห้ง แห้งกว่าปกติ
---------	---------	--------------------------------

Redness	หมายถึง	สภาพผิวนังที่แดงกว่าปกติ
---------	---------	--------------------------

Warmth	หมายถึง	สภาพผิวนังที่ร้อนหรืออุ่นกว่าปกติ
--------	---------	-----------------------------------

Swelling	หมายถึง	สภาพผิวนังที่บวมกว่าปกติ
----------	---------	--------------------------

Callus	หมายถึง	สภาพผิวหนังหนาด้วนมากกว่าปกติ หรือตามป่า
Maceration	หมายถึง	สภาพผิวหนังที่เปื่อยหรือยุบ
Fissure	หมายถึง	สภาพผิวหนังที่แตกเป็นร่อง
Pre – ulceration	หมายถึง	สภาพผิวหนังที่แตกจนเกือบจะเป็นแผล
Ulcer	หมายถึง	สภาพผิวหนังที่แตกจนเป็นแผล

2. **บาดแผลที่ผิวหนัง** ถ้าพบให้ทำ wound c/s ทุกราย และกรอกข้อมูลให้ละเอียดที่สุด
สาเหตุ ให้ลงให้ละเอียดว่าเกิดจากอะไร เช่น ถูกมีดบาด , ถูกน้ำร้อนลวก,
 ถูกตะปูตัว เป็นต้น
ตำแหน่ง ถ้ามีหลายแผลให้ระบุตำแหน่งทุกแผล
ขนาดของแผล ให้วัดขนาดที่กว้างที่สุด 2 แนวที่ดูจากกัน เป็นหน่วยเซนติเมตร

ฐานของแผล บรรยายว่ามี granulation, fibrosis, necrosis, serous fluid (น้ำเหลือง) หรือ purulent fluid(หนอง) มีกลิ่นผิดปกติ หรือสีผิดปกติหรือไม่ อย่างไร

ขอบของแผล บรรยายเหมือนฐานของแผล และบอกถักยณะของขอบแผลว่าเป็นแบบใด

↖ ↘ Undermined ↗ ↘ Punched Out

↙ ↘ Sloping ↗ ↘ Raised edge

ความลึกของแผล ระดับที่ 1 แผลด้าน ทะลุถึงชั้น epidermis หรือ dermis ไม่มีถึง tendon, capsule

ระดับที่ 2 แผลทะลุถึง tendon หรือ muscle capsule

ระดับที่ 3 แผลทะลุถึง bone หรือ joint

ตรวจสอบความลึกโดยใช้ Sterile blunt probe

ลักษณะการขาดเลือด บรรยายถักยณะว่าเนื้อเยื่ออสซิคหรือไม่ มีเนื้อเยื่อที่ตายแล้วหรือไม่ เนื้อเยื่อตายแบบแห้ง (dry gangrene) หรือ แบบเปียก (wet gangrene)

การติดเชื้อ บรรยายถักยณะของการติดเชื้อ มีหนองที่บ้าดแผล หรือลักษณะบวน แคงร้อนหรือไม่

ผลการเพาะเชื้อ ให้เพาะเชื้อจากน้ำดีแผลผู้ป่วยทุกราย และลงผลการเพาะเชื้อ วันที่ทำการเพาะเชื้อ

เป็นนานาน่าท่าไร ถ้าจำวันที่ที่เริ่มเป็นได้ให้ลงวันที่ อาจจะดูข้อมูลในเวชระเบียนประกอบด้วย ถ้าไม่มีข้อมูลหรือจำวันที่ที่เริ่มเป็นไม่ได้ ให้ประมาณระยะเวลาที่เป็น การรักษา ให้ลงรายละเอียดการรักษาบาดแผล ได้ทำอะไรบ้าง เช่น Dressing แพลท รับยา Antibiotics ,Debridement, Amputationฯลฯ

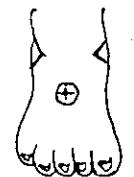
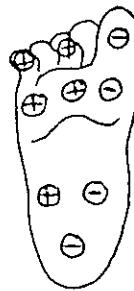
3. สภาพเล็บ

thick = เล็บหนาตัวผิดปกติ	too long = เล็บยาวเกินไป
ingrown = เล็บงมเนื้อร่อนๆ	infected = มีการติดเชื้อที่เล็บหรือเนื้อร่อนๆ
ถ้าผิดปกติให้ระบุด้วยว่าผิดปกติแบบใดและที่นิ่วไหน	

4. การตรวจเท้า

- Pedal pulses โดยการคลำซี่พจรที่เท้าหางละ 2 ตำแหน่ง
 - 1) Dorsalis pedis อยู่บริเวณกึ่งกลางหลังเท้า ระหว่างเส้นเอ็นของนิ้วหัวแม่เท้าและนิ้วที่ 2
 - 2) Posterior tibial อยู่บริเวณด้านหลังตาคุ่มข้อเท้าด้านใน
 ถ้าคลำได้ให้ใส่คำว่า P = Present ถ้าคลำไม่ได้ให้ใส่คำว่า A = Absent
- Foot deformities หมายถึง เท้าผิดรูป หรือการเคลื่อนไหวของข้อต่อผิดปกติมีลักษณะปูมบูน หรือการหดรัด ไม่สามารถยืนยกลับที่ได้ มีการจำกัดการเคลื่อนไหวของข้อ มีการฝ่อของกล้ามเนื้อนิ่วเท้า
- Sensory examination ตรวจความรู้สึกที่ฝ่าเท้า โดยใช้ 5.07 (10 gm) Semmes-Weinstein Monofilament โดยให้ผู้ป่วยนอนหงายหลับตาและตอบว่ารู้สึกหรือไม่ ให้วาง Monofilament ให้ปลายโค้งอ่อนนานอ่อนนัย 1 วินาที ในตำแหน่งต่างๆ ดังรูป (ควรทดสอบว่าผู้ป่วยรู้สึกจริงหรือไม่ โดยไม่วาง Monofilament แล้วถามผู้ป่วยว่ารู้สึกหรือไม่ ถ้าตอบว่ารู้สึกแสดงว่าไม่ได้รู้สึกจริง) ถ้าผู้ป่วยรู้สึก ให้ใส่เครื่องหมาย + ถ้าไม่รู้สึกให้ใส่เครื่องหมาย - ตามตำแหน่งต่างๆ ในรูป
- การแปลง : ถ้าไม่รู้สึกตั้งแต่ 4 ตำแหน่งขึ้นไปจากทั้งหมด 10 ตำแหน่ง ถือว่าสูญเสียระบบประสาทรับความรู้สึก

เช่น

ขวา

+ 6 ตำแหน่ง

- 4 ตำแหน่ง

ซ้าย

+ 6 ตำแหน่ง

- 4 ตำแหน่ง

สีก

+ = รู้สึก

- = ไม่รู้

ผลลัพธ์ : ผู้ป่วยสูญเสียระบบประสาทรับความรู้สึกที่เท้าทั้ง 2 ข้าง

ประเมินสภาพรองเท้า

ให้บรรยายลักษณะของรองเท้าที่ผู้ป่วยใส่อยู่ด้วย

ลักษณะของรองเท้าที่เหมาะสมสมคือ

1. เป็นรองเท้าหุ้มส้น ไม่ใช่รองเท้าแตะ
2. ขนาดพอดีเท้า ไม่คับหรือหลวมจนเกินไป
3. พื้นด้านในรองเท้านุ่มนิ่มความยืดหยุ่นดี
4. ส่วนหน้าของรองเท้ากว้าง
5. พื้นถ่างของรองเท้าแข็งแรง
6. พื้นด้านในของรองเท้าเข้ารูปกับส่วนโคนของฝ่าเท้า

แบบประเมินความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตัวในการป้องกันการเกิดแพล

แบบประเมินความรู้ความเข้าใจและการปฏิบัติตัวในการดูแลบาดแผล

ถ้าผู้ป่วยมีญาติมาด้วยให้ถามข้อมูลจากทั้งผู้ป่วยและญาติร่วมด้วยและบันทึกข้อมูลไว้ว่าได้ข้อมูลจากผู้ป่วยอย่างเดียวหรือจากญาติด้วย ถ้าถามตามตามที่เขียนไว้ในแบบสอบถาม และประเมินว่า ผู้ป่วยทราบหรือไม่ แล้วจึงถามเรื่องการปฏิบัติจริง ถึงแม้ว่าผู้ป่วยจะตอบว่าไม่ทราบก็ต้องถามเรื่อง การปฏิบัติตัว เพราะ ผู้ป่วยบางคนอาจจะปฏิบัติอยู่โดยไม่มีความรู้ก็ได้ ใน การปฏิบัติตัวนั้น ให้ถามเรื่อง ความถี่ในการปฏิบัติตัว ถ้าผู้ป่วยทราบแต่ไม่ปฏิบัติเลข ให้เขียนบรรยายสำหรับในตารางด้วย

ประวัติย่อของผู้ทำวิจัย

ชื่อ (ภาษาไทย)	นายแพทพ์ทวีลาภ ตันสวัสดิ์
(ภาษาอังกฤษ)	Dr. Taveelarp Tansavatdi
ตำแหน่งปัจจุบัน	นายแพทย์ 7
หน่วยงาน	ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา อําเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131
ประวัติการศึกษา	โทรศัพท์ (038) 390324, 390580 โทรสาร (038) 745803 แพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล วุฒิบัตรผู้เชี่ยวชาญสาขาวุฒิการเวชศาสตร์ อนุบัตรผู้เชี่ยวชาญสาขาวุฒิการเวชศาสตร์ครอบครัว
ประสบการณ์ด้านการวิจัย	- การศึกษาเปรียบเทียบการกระตุ้นภูมิคุ้มกันและความปลอดภัย ของวัคซีน ป้องกันโรคหัด หัดเยอรมัน กาฬุน 2 ชนิด พ.ศ. 2538

ประวัติของผู้ร่วมทำวิจัย

ชื่อ (ภาษาไทย)
 (ภาษาอังกฤษ)
 ตำแหน่งปัจจุบัน
 หน่วยงาน

นายแพทย์นเรศ ประสานพานิช
 Dr. Nares Prasanpanit
 นายแพทย์ 7
 ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา
 อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131
 โทรศัพท์ (038) 390324, 390580
 โทรสาร (038) 745803

ประวัติการศึกษา

- แพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ภาควิตรผู้เชี่ยวชาญสาขาวิชาระบบทุก

ประสบการณ์ด้านการวิจัย

ประวัติอของผู้ร่วมทำวิจัย

ชื่อ (ภาษาไทย)	นายแพทย์ภาณุพินิจ ชุลภูมิพินิจ
(ภาษาอังกฤษ)	Dr. Parkpoom Chulapoomphinit
ตำแหน่งปัจจุบัน	นายแพทย์
หน่วยงาน	ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา อ.เมือง จังหวัดชลบุรี 20131 โทรศัพท์ (038) 390324, 390580 โทรสาร (038) 745803

ประวัติการศึกษา

- แพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- วุฒิบัตรผู้เชี่ยวชาญสาขาศัลยศาสตร์
- หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา ศัลยกรรมระบบทางเดินอาหารและวาระหนัก
- การส่องกล้องระบบทางเดินอาหาร

ประสบการณ์ด้านการวิจัย

ประวัติย่อของผู้ร่วมทำวิจัย

ชื่อ (ภาษาไทย)

นางเวทaka กลินวิชิต

(ภาษาอังกฤษ)

Mrs. Wethaka Klinwichit

ตำแหน่งปัจจุบัน

พยาบาลชำนาญการ 8

หน่วยงาน

ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131

โทรศัพท์ (038) 390324, 390580

โทรสาร (038) 745803

ประวัติการศึกษา

- พยาบาลศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยม อันดับ 2)
มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน จังหวัดชลบุรี
- การศึกษามหาบัณฑิต (เทคโนโลยีทางการศึกษา)
มหาวิทยาลัยบูรพา
- เทคโนโลยีทางการศึกษา

สาขาวิชาการที่มีความชำนาญพิเศษ

ประสบการณ์ด้านการวิจัย

1. ผลงานวิจัยเรื่อง การรับรู้ การตัดสินใจ และพฤติกรรมการปรับตัวของหญิงตั้งครรภ์ติดเชื้อเอ็คซ์ ปี พ.ศ. 2541

2. ผลงานวิจัยเรื่อง อุบัติการณ์และภัยนตรายของผู้ป่วยที่มารับบริการยังคงอุบัติเหตุฉุกเฉิน ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

3. ผลงานวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบพฤติกรรมการรับประทานยาตามคำสั่งแพทย์ของผู้ป่วยเบาหวานระหว่างกลุ่มที่มีและกลุ่มที่ไม่มีภาวะแทรกซ้อน ที่มารับบริการตรวจรักษาที่ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

4. โครงการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบบริการตามความคาดหวังและคุณภาพบริการที่ได้รับของผู้รับบริการ ณ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยบูรพา ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

190652

ประวัติย่อของผู้ร่วมทำวิจัย

ชื่อ (ภาษาไทย)

นางสาว Wanwanee Suwanachang

(ภาษาอังกฤษ)

Miss Wantanee Suwanachang

ตำแหน่งปัจจุบัน

พยาบาล 6

หน่วยงาน

ศูนย์วิทยาศาสตร์สุขภาพ มหาวิทยาลัยบูรพา

อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20131

โทรศัพท์ (038) 390324, 390580

โทรสาร (038) 745803

ประวัติการศึกษา

- วิทยาศาสตรบัณฑิต(การพยาบาลและพุทธศาสนา)

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

- พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต (การพยาบาลชุมชน)

มหาวิทยาลัยบูรพา

ประสบการณ์ด้านการวิจัย

- ผลงานการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติดินเพื่อป้องกันการมีเพศ สัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยบูรพา